

MOZAIKA

PIONÝRA

SEDMIKVÍTEK FRČÍ | AKCE! (8)

PRAŽSKÁ STROMOVKA | GEOPOZVÁNKA (13)

6. PS KOLÍN | SEZNAMTE SE (16)

4

PROSINEC
2017

KRASET 2017

O víkendu 10. – 12. 11. 2017 se v ZŠ Vodárenská v Josefově uskutečnilo krajské setkání pionýrských oddílů, kterého se zúčastnilo 8 oddílů v celkovém počtu téměř 150 účastníků. Nižší účast oproti minulým ročníkům zavinil přesun původního termínu, ale nutno dodat, že tento počet účastníků byl dostatečný.

Během akce proběhl turnaj ve vybíjené pro kategorie 7–9, 10–12 a 13–15 let, dále pak turnaj v ringu pro kategorii 16+. Kromě sportovních zážitků čekaly na děti další aktivity – šifrovací hra, rukodělné činnosti (skleněná mozaika a stříhání papírových vloček), koncert basového kvarteta Bumblebass, netradiční lukostřelba, ukázka logické hry Quartino samotným výrobcem, herna deskových her, sobotní diskotéka, večerní úniková hra v podzemním komplexu... Právě poslední jmenovaná aktivita se do vzpomínek účastníků zapsala nejvíce.

Víkend byl samozřejmě také plný setkávání, prolinání, výměny zkušeností, navazování nových a utužování starých přátelství. Poděkování patří všem pořadatelům z PS Za Vodou a PS Bokouš, základní škole a spolku Ochránci památek Ravelin No. XIV za zapůjčení prostor a všem, kteří přijeli a akci si užili. Příští rok ahóóój!!!

Ivana Vejvodová

předsedkyně Královéhradecké krajské organizace

ÚNIK ZE SMRTÍCIHO PODZEMÍ

ÚNIKOVKA NA KRASET 2017

Dozvěděli jsme se o tajném vládním programu Projekt Monarch, kde se údajně měly provádět pokusy na lidech. Mnozí z nás tomu úplně nevěřili. Byla to ale pravda. V naší sedmičlenné skupině jsme se vydali na průzkum. V podzemním komplexu jsme objevili velké množství dokumentů, které potvrdily naši teorii. V rámci projektu se někdo snažil o vytvoření vojáků bez citu a emocí. Toho chtěl dosáhnout pomocí šoků, popálenin, podstupováním vysoko/nízko frekvenčních zvuků. Následkem toho bylo velmi agresivní chování jedince. Jakmile však testované subjekty zemřely, odesílala firma příbuzným zprávy o smrti v důsledku neznámé choroby. Během našeho průzkumu jsme našli také několik fotografií „subjektů“. Na jedné z nich se zachoval popis: „Elektrošoky zpočátku způsobovaly velké bolesti..., po nějaké době pacient již nic necítil...“

Když jsme se vraceli zpět z průzkumu, netušili jsme, že je komplex stále obydlen. Po ukončení projektu totiž doktoři odjeli a zanechali zbylé subjekty na pospas osudu. Ti se po našem spatření začali chovat velmi agresivně a neúprosně na nás zaútočili. Ven z komplexu se dostali pouze tři přeživší, ostatní zahynuli v jejich spárech.

Poutníci

KTERÁ KYTKA VEDE?

Touhle dobou už nejedno obydlí zdobí květináče s vánočními hvězdami, ale v Pionýru není co řešit. Stačí si zalistovat tímto vydáním Mozaiky a je jasné, že jestli je teď nějaká květina v našem spolku fakt „in“, tak je to Sedmikvítek. Je mu totiž věnováno pět stran.

Kromě sedmikvítku tu ale nejdete spoustu stálých rubrik i aktuálních informací, jako třeba povídání o schválené Směrnici o hlavní činnosti, což je předpis, který svým významem šlape na paty stanovám a programu. Zkrátka, věřím, že je co číst.

Za celou redakci vám přeju pohodový závěr roku a doufám, že Mozaika k tomu svou troškou přispěje.

Jakub

KALENDÁRIUM | nabídkový plán akcí a soutěží

■ 13. 1.	Pionýrský Sedmikvítek – Melodie	České Budějovice	Jihočeská KOP
■ 14. 1.	Pionýrský Sedmikvítek – Divadlo	České Budějovice	Jihočeská KOP
■ 2. – 4. 2.	Ledová Praha	Praha	Pionýr a Nadace Dětem 3. tisíciletí
■ 3. 2.	Koncert Děti dětem	Praha	Pionýr a Nadace Dětem 3. tisíciletí
■ 28. 2. *	Pionýrský Sedmikvítek – Clona	Plzeň	Plzeňská KOP
■ 28. 2. *	Pionýrský Sedmikvítek Literární část	Kroměříž	Olomoucko-zlínská – KOP
■ 28. 2. * ■ 24. 3. **	Pionýrský Sedmikvítek – Výtvarná činnost, Rukodělná činnost *	Holešov	PS Dr. Mirko Očadlíka + SVČ Holešov
■ 7. 4.	O Putovní pohár Zlaté růže	České Budějovice	JčKOP
■ 13. – 15. 4.	Kamínka	Mladá Boleslav	ÚPVC
■ 21. 4.	Český pohár v ringu	Mladá Boleslav	1. PTS Táborník
■ 4. – 6. 5.	Airsoftový víkend „Operace Valhala“	Lišice u Přeštic	PS Dravci
■ 1. – 3. 6.	Dětská Porta	Kroměříž	Olomoucko-zlínská KOP

* uzávěrka přihlášek ** slavnostní vyhlášení

NABÍDKA OTEVŘENÝCH AKCÍ PS (z www.pionyr.cz)

■ 12. a 13. 12.	Herna deskových her	Praha	188. PS T.O. Bobříci
■ 15. 12.	Hry a modelování v klubu Pětkaři	České Budějovice	PS Kájov
■ 16. 12.	Zdobení stromečku pro zvířátka	Kdyně	PS Safír Kdyně
■ 21. 12.	VOČKaři – rukodělná dílna	Březová	PS Březová
■ 22. 12.	Vánoční posezení při čaji	Chropyně	PS Obránců míru Chropyně
■ 31. 12.	Silvestrovský táborák	Hrádek u Rokycan	PS Hrádek
■ 11. 1.	VOČKaři – rukodělná dílna	Březová	PS Březová
■ 27. 1.	VOČKaři – Aquaforum a muzeum Fr. Lázně	Františkovy Lázně	PS Březová

MOZAIKA PIONÝRA – vydává Pionýr, z. s. pro svou vnitřní potřebu. | Uzávěrka tohoto čísla: 15. 11. 2017 (15. den předchozího měsíce) | Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 116 47, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101; e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o spolku Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. | Textové příspěvky přijímáme ve formátech souborů .doc nebo .rtf, foto v dostatečném rozlišení pro tisk (300 ppi – pro použití v tisku ve velikosti 1 : 1). | Odpovědný redaktor: Jakub Kořínek. Grafická úprava: Tereza Trojanová | Tisk: BOFTISK Nymburk. | Distribuce: Postservis. | V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. | Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

Foto na titulu: Lucie Kačorová
1 Oblastní kolo Sedmikvítku - Holešov 1

KRASET 2017
Fotoreportáž 2

Příspěvek k sebeuvědomování
Směrnice o hlavní činnosti 4

Samí o sobě
Zprávy ze spolku 6

Sedmikvítek frčí
Akce! 8

Hvězda z papírových sáčků
Rukodělky 11

Rok u Štěňat
Výchovné programy 11

Nazujte toulavé boty!
Výlety 12

Pražská Stromovka
Geopozvánka 13

Empatická Ema
O dětech trochu jiných 14

Literární část
Pionýrský Sedmikvítek se představuje 15

6. PS Kolín
Seznamte se 16

Bezpečí je společná věc
Oddíl@pionyr.cz 18

Soutěž etapových her
Aktuální informace 19

Něbojme se
Z tutorovy čtury 20

Cena ČRDM Přístav
Aktualita 20

Užijte si svátky!
RISP - upozornění - Z ústředí 21

Čisté svědomí
Předsedův glosář 21

Adventní dobrodružství
Právní posilovna 22

Možná neděláme všechno špatně
Aktualita 22

Kaleidoskop
Výročí a zajímavosti 23

Sedmikvítkový podzim
Tematická fotostránka 24

PŘÍSPĚVEK K SEBEUVĚDOMOVÁNÍ

Listopadové jednání České rady Pionýra – jak jste se dočetli už v minulé Mozaice – schválilo Směrnici o hlavní činnosti Pionýra. Máme tak nově doplněnou sadu dokumentů hovořících o tom, jací jsme a co a jak děláme. Čtenářsky to možná nevypadá na úplný bestseller, ale to je otázka. Očekává-li někdo dramatický příběh, může být zklamán. Chce-li se někdo něco dozvědět, je ovšem na správné adrese.

CO V NÍ JE? A CO V NÍ NENÍ?

Bavíme se o směrnici, proto pro ni určitě platí to, co pro všechny směrnice: obsahuje pravidla, pokyny, zásady, které v hlavních rysech určují nějakou činnost. V tomhle případě jako **hlavní činnost Pionýra stanovuje celoroční systematickou výchovnou práci s dětmi a mládeží, ke které má být přednostně směřována veškerá podpora**, tu uvádí jako zásadní a prvořadou. Ovšem závazně předepisuje „jen“ výsledek, jehož má být dosaženo, a základní (např. bezpečnostní) pravidla. Kdo se do těchto „mantinelů“ vejde, může si již volně – podle svých schopností a znalostí – vybírat z popsaných forem a metod.

Snaží se být kvalifikovaným doporučením, ale rozhodně nepopisovat do detailu jednotlivé činnosti, např. formou podrobných procesů. Ani náznakem se nepokouší stanovit jediný vhodný postup při výchovné práci.

Při čtení zjistíte, že text není žádnou nově objevenou Amerikou. Jak bylo od začátku záměrem, shrnuje desetiletími prověřené zkušenosti, nabízí je ovšem v ucelené a utříděné podobě. Vnímavému čtenáři také nabízí možnost přemýšlet o sobě a o svém jednání. Při troše optimismu může být i pomocníkem v jeho osobním rozvoji, protože mu je při takovém přemýšlení kvalitním oponentem. Všichni víme, že ten, kdo chce svou osobnost rozvíjet – ideálně kladným směrem – musí být schopen vnímat své činy, porovnávat je a učit se z nich. Právě proto bychom tento dokument měli přijmout i jako příležitost získávat odezvu na svou práci. A také proto není určen na jediné přečtení.

STOJÍ ZA POVŠIMNUTÍ

Směrnice také doplňuje vnitřní předpisy Pionýra ve věci práv a povinností pionýrských pracovníků, které se váží k hlavní činnosti spolku: soustavné výchovné práci s dětmi a mládeží (viz Část IV., oddíl 4.).

VRSTVENÍ PŘEDPISU

Směrnice samozřejmě není jednoduším textem. Je rozčleněna do sedmi částí, přičemž platí, že s každou z nich se dá pracovat samostatně. Jde o tyto:

Preamble – shrnutí základních východisek a motivů ke vzniku směrnice.

Úvod – část I. – základní vymezení hlavní činnosti Pionýra, popis účelu směrnice, výklad některých důležitých pojmů atd...

Obsah činnosti – část II. – charakteristika výchovné práce v Pionýru, vymezení cílových skupin směrnice, stručný popis výchovných nástrojů a metod...

Personální zajištění – část III. – základní zásady k práci s dobrovolníky, ke kvalifikaci, rozvedený popis práv a povinností dobrovolníků...

Organizace činnosti – část IV. – vymezení forem činnosti, základy bezpečnosti a požární ochrany, prostorové zajištění, role orgánů a funkcí při hlavní činnosti...

Všeobecná ustanovení – část V. – zásady platné pro všechny typy aktivit, řízení výchovné činnosti...

Závěrečná ustanovení – část VI. – stanovení data účinnosti, zrušení některých předpisů, které směrnice nahrazuje.

Ovšem nejde pouze o členění do kapitol. Ve směrnici se prolíná několik rovin. Místy je pojata víc jako předpis, jinde zase spíš jako (metodické) doporučení, což nešlo v každé části vyvážit úplně stejně. Platí, že směrnice stanovuje minimální standardy pro organizační zajištění jednotlivých forem činnosti.

Směrnice má také množství příloh, kterým je potřebné věnovat pozornost, neboť hovoří o bezpečnosti práce a ochraně zdraví či stanovují základní postupy při mimořádných událostech. Vedle toho je mezi přílohami rovněž množství užívaných formulářů.

CO ROZHODNĚ PLATÍ

Základní filosofie směrnice je: nabízet kvalifikovaná doporučení, nepopisovat jednotlivé činnosti úplně podrobně a už vůbec nestanovovat jediný možný postup – cest k naplnění pravidel musí být více. Proto pracuje s minimálním standardem, který pořadatel musí pro danou formu činnosti dodržet, aby pravidlům dostál. Na potřebném stupni obecnosti (kde je to možné) se snaží:

- popsat a upřesnit jednotlivé, typické a nejčastější způsoby naší výchovné práce;
- vymezit podmínky, které je třeba pro jejich uskutečňování vytvořit;
- určit konkrétní prováděcí postupy, včetně požadavků na personální zajištění, a bezpečnostní pravidla;
- stanovit odpovědné osoby, způsoby delegace dílčích činností a provádění kontroly.

Opakovaně (což není omyl, ale úmysl) je v ní vyjádřeno, že pokud se jedná o činnost atypickou, je třeba postupovat podle předpisů, které jsou pro případ obsahově a účelově nejbližší.

JAKOU NABÍZÍ PŘÍLEŽITOST?

Tím, že představuje praktické a organizační vymezení činnosti a nijak dopodrobna nepřikazuje její obsah, svěřuje vedoucím obrovský prostor pro uplatnění vlastní fantazie... Odkazuje třeba na pedagogické kategorie „motivů a motivace“, ovšem, vzhledem k vlastně neomezeným možnostem při tvůrčím uplatňování obsahu, otevírá prostor pro využívání legend, tj. oněch epických příběhů, které užíváme v naší práci – tedy toho „na co si hrajeme“, prostřednictvím čeho promítáme naše hodnoty, ideály dětem...

IDEÁLY PIONÝRA

Paměť – Pionýr poznává dějiny svého národa i celého lidstva, chová v úctě tradice a historii.

Pomoc – Pionýr pomáhá ostatním nezištně a z přesvědčení, je solidární, zastává se slabších.

Poznání – Pionýr si osvojuje vědění, znalosti a dovednosti, poznává okolní svět i sám sebe.

Pravda – Pionýr chrání pravdu, je spravedlivý, plní dané slovo a hraje fěr.

Přátelství – Pionýr je přátelský a ohleduplný, naslouchá ostatním, umí spolupracovat.

Překonání – Pionýr se nebojí překážek, je statečný a nepodléhá pohodlnosti.

Příroda – Pionýr chrání život na Zemi, objevuje krásy přírody a učí se žít v souladu s ní.

V neposlední řadě nabízí něco, co často málo docenujeme: sebezpoznaní, sebehodnocení, zkoumání sebezpojetí – nabízí totiž obraz nás samotných k porovnání s druhými. Tím vytváří prostor pro opakované reálné kritické hodnocení sebe sama. Pro pohled vnitřním zrakem na sebe samého, s citem a nadhledem. Pobízí nás nebát se rozpoznat a popsat si svá pochybení (dokonalý totiž není nikdo), poučit se a přiměřeně se sebou pracovat. Proto lze jen zopakovat: **dokument není určen na jediné přečtení a odložení, protože ho už znám (už jsem se ho ☺ „naučil“).**

Nedostatek sebereflexe vede k neodpovědnosti, hloupostem. Nový předpis nám tak nabízí, abychom nevystupovali jako všehoznalý Brouk Pytlík... ale o naší práci stále přemýšleli. A to není tuctová nabídka.

Martin

CO BUDE DÁL?

Česká rada Pionýra schválila směrnici s tím, že bude účinná od 31. 1. 2018. Jednotlivé přílohy bude projednávat a schvalovat Výkonný výbor ČRP tak, aby byly připravené a na konci ledna mohl vstoupit „do života“ celý kompletní balík.

OTAVÁCKÝ PODZIM

HORAŽDOVICE

S příchodem nového školního roku nám bylo potěšením přivítat dlouhodobé i nové členy Otaváků v naší nově rozšířené klubovně. Součástí programu na uvítanou bylo nahlédnutí do naší dlouhodobé historie

formou kronik a projekce fotografií. Počasí nám přálo, takže bylo možné hrát venkovní hry, udělat táborák a připravit se na večerní program spojený s projekcí filmu a následné přespání v klubovně. Máme radost, že naše nové prostory přišlo shlédnout vedení města, kterému touto cestou děkujeme za ochotu pomáhat při realizaci volnočasových aktivit dětí v naší organizaci.

V říjnu jsme byli přizváni k akci Podzim pod Zelenou horou, pořádané KČT ve spolupráci s Pionýrskou skupinou Nepomuk, která nám poskytla zázemí ve své klubovně. Tam jsme přespali a ráno vyrazili na pochod s možností prohlídky zámku Zelená hora u příležitosti

200. výročí nalezení Rukopisu zelenohorského. Za nádherného slunečného počasí jsme zdolali 14 km trasu a vyrazili vlakem zpět k domovu.

V závěru října nám bylo velikou ctí zúčastnit se otevření nově zrekonstruovaného Mírového náměstí, kde jsme rozdávali horký čaj a české buchty zkrhlým účastníkům této slavnostní akce.

Listopad přinesl již tradiční podzimní turistickou výpravu na Šumavu, pořádanou PS Otava Sušice, tentokrát na Prášílsko a jezero Laka. Prošli jsme také místy zaniklých obcí Šumavy (Ždánidla, Gsenget, Hůrka, Vysoké Lávky a Formberg) a prohlédli si hrobku sklářské rodiny Abelů v Hůrce. Pohnutý osud těchto míst byl hmatatelný díky ponurému počasí, které nám na vrcholku kopců ukázalo, že paní zima je za dveřmi. A protože se náš pochod uskutečnil na svatého Martina, na vlastní kůži jsme pocítili jeho příjezd na bílém koni.

S blížícím se adventem a koncem roku bychom vám touto cestou rádi popřáli veselé Vánoce a hodně štěstí v novém roce.

Otaváci

S ČERTY NEJSOU ŽERTY ANI NA KLEPÁKU.

JINDŘICHŮV HRADEC

Podzimní prázdniny nemohli jindřichohradečtí pionýři strávit nikde jinde než na Klepáku. Celé tři dny se nesly v duchu pohádky S čerty nejsou žerty. A počasí bylo tedy opravdu pekelné.

V pátek po příjezdu jsme se seznámili s Petrem Máchalem a jeho macechou Dorotou, která na něj poslala vojáky. Pomocí kopí, která jsme namáčeli do barvy, jsme pomohli Petrovi vojáky zhmoždit a zesměšnit. Následně jsme se setkali s čertem Jankem, který se nechal omylem naverbovat do armády, a zahráli jsme si hru na verbování vojáků. Večer jsme pomáhali čertům posbírat peří, které se omylem dostalo do pekla. Fujtajbl!

V sobotu ráno jsme se seznámili s různými hodnostmi čertů a prošli si čertovskou evolucí. Pak nás čekala řemesla. Vyrobili jsme si pestrobarevné látkové věnečky, potiskli si batůžky a zhotovili jsme si lucerničky,

které nám měly posvítit na cestu do pekla. Ještě před obědem nás spolu s Petrem a Jankem čekal nemilosrdný vojenský výcvik – stavba hranice z polen, přeprava dělové koule, pochodování v řadě a další nezbytné dovednosti. Odpoledne jsme se vydali hledat vlčí ocas. A protože se počasí začalo kazit, navečer jsme zůstali ve mlýně a hráli s Luciferem o čertovské peníze, abychom vysvobodili z pekla Petrovu babičku. Po večeri jsme ještě na chvilku vyrazili ven posbírat rozfoukanou knihu hříchů a dozvěděli jsme se od Lucifera, na jaké hříšníky má peklo spadeno.

V neděli ráno nás překvapil víchr a po chvíli také výpadek elektřiny. Všechna čest kuchařům, kteří zvládli usmažit řízky pro sedmdesát lidí na kamnech! My jsme se mezi tím v teple mlýna opět věnovali řemeslům a ještě před obědem jsme pomohli odnést hříšníky do pekla. Nakonec jsme se zúčastnili svatby Petra s princeznou Adélkou a princezny Angeliny s knížetem pekel. Prázdniny na Klepáku jsme si náramně užili, i když se venku čerti ženili.

Lenka Malá, PS 8. března Jindřichův Hradec

PRŮVOD STRAŠIDEL

KDYNĚ

V sobotu 4. listopadu se Kdyní prošel už posedmé Halloweenský průvod strašidel, který pořádala Pionýrská skupina Safír Kdyně. Na temném náměstí se sešlo více než 200 dětí převle-

čených za upíry, kostlivce a jiná strašidelná stvoření. Kostýmy měli dokonce i někteří rodiče a domácí mazlíčci, takže celý průvod působil opravdu hrůzostrašně. Před začátkem obdržel každý z účastníků svítící náramek, aby se při průvodu spleťtými

uličkami neztratil. Po návratu na náměstí dostaly děti barevné kartičky a jejich úkolem bylo vyhledat celkem 8 stanovišť a získat od místních strašidel podpis. A nebyla to strašidla jen tak ledajaká – v tmavých koutech se schovávali upíři, smrtky, kostlivci, postavy z různých hororů, kompletní Addamsova rodina a dokonce i strašidelní klauni. Děti ale brzy poznaly, že obludy nejsou opravdové, a skoro vůbec se jich nebály. Ti nejodvážnější si dokonce sáhli na oběšence, pohládali si pleš strýčka Festera a s některými strašidly se i vyfotili. Všichni malí nebojsové si pak vyplněné kartičky vyměnili za lízátko a svítící hopík s obrázkem oka. Všechny fotky z akce najdete na webu safir.pionyr.cz nebo na Facebooku PS Safír Kdyně. Akce se uskutečnila za finanční podpory Plzeňského kraje, děkujeme.

Pavla Hrubá, PS Safír Kdyně

BUBU STEZKA

Pátý ročník BUBU stezky, inspirované svátkem Halloween, se opět vydařil. Děti měly možnost projít les plný strašidel a různě jim pomáhat. Bohužel nám přšelo, ale i tak to byla vydařená akce.

V podvečerních hodinách se na trasu plnou zmoklých strašidel, duchů a čarodějnic vydali první odvážlivci. Celkem se jich za sychravého počasí sešlo 55.

Pořádná dávka odvahy byla třeba, jelikož projít zablácený temný les osvětlený jenom svítícími náramky, které jaksi mizely, nebylo jen tak. Navíc na každém kroku čekali za strašidla převlečení vedoucí, kteří si pro naše malé i velké odvážlivce připravili na trase úkoly. Po trase

KOPŘIVNICE

tak mohli potkat vlkodlaky, upíry, smrtky, duchy, čarodějnice a mnohé další pohádkové i strašidelné bytosti.

V cíli bylo přichystáno občerstvení, teplý plápolající oheň, špekáčky, tombola.

Obrovské DÍKY patří pořadatelům, dále všem, kteří přiložili ruku k dílu, městu Kopřivnice za podporu, aby tahle akce mohla pokračovat, a všem účastníkům, kteří dorazili z Nového Jičína, Frenštátu, Kroměříže, dokonce i z Anglie.

OLBRAM CHALLENGE WEEKEND

Jelikož proběhl pátý ročník tábora Olbram Challenge pro 15+, tak musel proběhnout i čtvrtý ročník Olbram Challenge srazu na naší známé

a oblíbené chatě Pstruží o víkendu 13. – 15. 10. 2017. Celkově nás bylo okolo třiceti.

Víkend je v dobré partě lidí opravdu krátký, a tak program nemohl být tak našlapaný jako na táboře. I přesto

jsme stihli sedm větších a deset malých aktivit. Ve větších hrách jsme si zahráli na bezdomovce, soutěžili ve známé show Kufr, u aktivity oko za oko skoro nikdo nezůstal suchý, v teple jsme rozebrali naše názory na určité pikantní otázky. Do toho spoustu času zabrali pstruži, které jsme zopakovali z loňska, jelikož mít pstruhy na Pstruží k sobě už patří!

Nutno dodat, že program by ani nemusel být, neboť když se sejde táborová parta teenagerů, tak je o zábavu vždy postaráno. Věřím, že se z akce stane stejná tradice, jako je tábor Olbram Challenge.

Božena Klimecká, PS Kopřivnice

HONBA ZA PACHATELI

PLZEŇ

Jak jsme se měli o podzimních prázdninách na naší základně v Újezdě u Plánice? Po příjezdu nás vrchní vyšetřovatel rozdělil do pátracích skupin. Druhý den jsme se podrobili výcviku. Naučili jsme se základní povely, jako například: k zemi, plazit se, vztyk, tasit zbraň, zastavit, pochodem vchod... Naučili jsme se také střelbu ze zbraně a hod granátem. V rámci našeho výcviku jsme trénovali paměť, pozor-

nost a postřeh, abychom dokázali dopadnout pachatele i za těch nejtěžších okolností. Během poledního klidu se nám dostala na stůl horká stopa od anonymního svědka. Díky ní jsme se dozvěděli GPS polohu úkrytu pachatelů. Ihned jsme zmobilizovali veškeré naše síly a schopnosti, které jsme nabyli v průběhu výcviku, a vydali se po stopách zločinců. Poté, co jsme dorazili do úkrytu, zjistili jsme, že je již prázdný. Ale zločinci po sobě nedokázali zamést všechny stopy a díky našim výborným detektivním schopnostem jsme získali indicie důležité k jejich dopadení. Z nich jsme vytušili, kudy se budou pachatelé pohybovat. Po setmění jsme vyrazili po jejich stopách. Pachatelé byli pořád o krok před námi, ale nám se podařilo vyslechnout několik svědků, kteří je spatřili při útěku. Svědci nás dovedli až k tajnému skladu munice našich pachatelů. Zde nám pachatelé zanechali pár nástrah a pastí v podobě výbušnin, kterým jsme se dokázali úspěšně vyhnout a zároveň je bezpečně zneškodnili. Během následujícího dne jsme dali dohromady veškeré shromážděné indicie, prozkoumali všechny stopy DNA a otisky prstů. Díky tomu jsme se stoprocentní jistotou identifikovali pachatele. V brzkých ranních hodinách jsme se vydali na tajnou akci s cílem dopadnout zločince. Akce dopadla úspěšně.

David Kruml a Adéla Vachalovská, PS Homolka

VŠECHNO NEJLEPŠÍ

- 4. 12. slavila své 45. narozeniny **Alena Burianová** z PS Holýšov (Plzeňská KOP).
- 5. 12. slavil své 45. narozeniny **Jindřich Šídlo** z PS Zliv (Jihočeská KOP).
- 5. 12. slavil své 40. narozeniny **Rudolf Zeus** z PS Dravci, předseda Ústecké KOP.
- 7. 12. slavila své 50. narozeniny **Lenka Francová** z 8. PS Hvězda (Jihomoravská KOP).
- 8. 12. slavila své 55. narozeniny **Anna Procházková** ze 40. PS Košík (Pražská OP).
- 9. 12. slavil své 40. narozeniny **Tomáš Mišlan** z PS Výsadkáři 8280 (Středočeská KOP).
- 12. 12. slaví své 55. narozeniny **Lenka Sakařová** z PS Zborovice (Olomoucko-zlínská KOP).
- 13. 12. slaví své 55. narozeniny **Petr Schneider** z PS Butovická (Moravskoslezská KO).
- 16. 12. slaví své 80. narozeniny **Jaroslava Vokurková** ze 76. PS Jánka Fábryho (Pražská OP).
- 22. 12. slaví své 50. narozeniny **Petr Dajč** z PS Výšina (KO Kraje Vysočina).

Blahopřejeme!

SEDMIKVÍTEK FRČÍ

V listopadu jako každý rok nás Pionýrský Sedmikvítek rozkvétá v plné kráse, probíhají oblastní kola i republiková finále.

REPUBLIKOVÉ FINÁLE FOLKLÓRNÍCH TANCŮ

Již potřinácté se ve dnech 17. – 19. 11. 2017 v Příbyslavi na Vysočině konalo národní finále Pionýrského Sedmikvítku. Celkem se ho zúčastnilo 282 účastníků, kteří předvedli osmnáct soutěžních a jedno nesoutěžní vystoupení. V porotě zasedali tři odborníci na folklorní tanec – Zuzana Kmoníčková, Josef Dospěl, Jana Štajdlová, kteří nejen hodnotili, ale nabídli i cenné rady vedoucím souborů.

Soutěžící nejen tancovali a zpívali. Byly pro ně připraveny i další kulturně-historické aktivity v Příbyslavi, Polné a Jihlavě. Tradiční součástí programu byla návštěva a vystoupení maďarských hostů, tentokrát ze Szekszárdy a Madarasi. Soubor ze Szekszárdy zatančil své tradiční tance. Nově se představil hudební soubor Madarasi Wagabund Zenekar. Mezinárodní spolupráci se věnovalo i setkání vedoucích souborů a organizátorů soutěže, na němž byly například naplánovány zahraniční výměny souborů v příštím roce.

Díky Sedmikvítku se setkaly se děti z různých zemí, různých oblastí, i různého věku. Měly možnost si zasoutěžit a také se naučit některé taneční prvky, které náš folklor nepoužívá.

Ceny úspěšným souborům spolu s předsedou Krajské organizace Pionýra Mgr. Jiřím Němcem předával starosta Příbyslavi Martin Kamarád a člen poroty Josef Dospěl. Porotci také nominovali tři soubory – Líšňáček, Okřešánek a Vysočánek – na vystoupení v rámci koncertu Děti dětem 2018.

pořadatelé

Vítězové dle kategorií

I. kategorie: Líšňáček	II. kategorie: Okřešánek
III. kategorie: Líšňáček	IV. kategorie: Kamýčan
V. kategorie: Okřešánek	VI. kategorie: Iľjú Szív

TANEČNÍ FINÁLE PIONÝRSKÉHO SEMMIKVÍTKU

Již po šesté se konalo v neděli 26. listopadu v Holešově a zúčastnilo se ho pět set dvacet osm tanečníků (skupiny, páry i jednotlivci) z různých koutů České republiky. Tato soutěž je otevřená všem zájemcům o tanec – oddílům, školám, tanečním klubům, střediskům volného času atd. Také letos organizovala finálové kolo PS Dr. Mirko Očadlíka Holešov, ve spolupráci s SVČ Tymi Holešov.

Tanečníci všech dětských a juniorských věkových kategorií soutěžili v tanečních stylech hip-hop, disco dance, street dance, show dance, jumping trampolíny, mažoretky, společenské a klasické tance. Z Pionýra se této soutěže zúčastnila pionýrská taneční

skupina FREAKS CREW Kolín se svou choreografií Say less a PS dr. M. Očadlíka s jumping trampolínkami. Pětičlenná porota byla složena z odborníků na různé taneční styly. Celý průběh soutěže provázela skvělá atmosféra. Milým překvapením pro soutěžící bylo kouzelnické vystoupení mága Radekra.

Vítězové si zasloužili nejen obdiv publika, ale také medaile, poháry a ceny. Celou soutěž opět provázal oblíbený maskot – Pes, který nechyběl při úvodním nástupu, povzbuzoval tanečníky a držel jim palce při vystoupeních a asistoval také při předávání medailí.

Velké poděkování a dlouhotrvající potlesk patřil na závěr všem vedoucím jednotlivých skupin a také choreografům. Velké díky si zaslouží všichni členové poroty, kteří měli opět velmi náročnou úlohu vybrat ty nejlepší choreografie k nominaci na koncert Děti dětem v Praze. Děkujeme všem sponzorům – městu Holešov, MŠMT, Nestlé Sfinx Holešov a nadaci Synot.

Jsmo moc rádi, že se tato celorepubliková soutěž v Holešově stává tradicí. Závěrem patří velký dík všem organizátorům a dobrovolníkům, kteří se na této akci podíleli.

Jarmila Vaclachová, PS Dr. Mirko Očadlíka Holešov

Vítězové dle kategorií

Hobby děti (různé styly): TK Katlen Ostrava; TŠ Atlas Přerov; TS P.U.S.A. B. Studénka; SVC – TYMY Holešov; TŠ Aneri Valašské Meziříčí; D music Kroměříž

Hobby junior (různé styly): TŠ Atlas Přerov; DDM Astra Zlín; TŠ Aneri Valašské Meziříčí; CVČ Astra Frenštát; TŠ Mattonky Studénka; Kontrastátka Hulín; DDM Litovel; Dance 4fun Valašské Meziříčí

Hobby dospělí (různé styly): FREAKS CREW 6. PS Kolín; TS Katlen Ostrava

Registrovaní děti (různé styly): SVC Holešov; Free Dance studio Praha

Registrovaní junior (různé styly): TK Štramberk; SVC – TYMY Holešov; TŠ Aneri Valašské Meziříčí

Registrovaní dospělí (různé styly): Motus Třebíč

Jumping trampolíný: DDM Astra Zlín

V POROTĚ DĚTSKÉ PORTY V HOLEŠOVĚ ZASEDL FOLKOVÝ ZPĚVÁK SLÁVEK JANOUŠEK

PS Dr. Mirko Očadlíka Holešov a SVC – TYMY, Holešov uspořádaly v sobotu 4. 11. 2017 již 9. ročník oblastního kola Dětské Porty a Melodie. Tato pěvecká soutěž tradičně nese název „Všetulské dostavník“. Jde o postupovou soutěžní přehlídku interpretační i autorské tvorby jednotlivců a skupin orientovaných do různých hudebních žánrů a věkových kategorií, která je součástí otevřené kulturní soutěže Pionýrský Sedmikvítek.

Porota měla velmi složitou úlohu vybrat mezi zúčastněnými zpěváky ty, kteří postoupí do celostátního finále. V porotě zasedli od-

borníci na slovo vzatí: Patrik Mojžíš – zpěvák a student konzervatoře v Praze, Mirek Řeha – dlouholetý hudebník, učitel zpěvu, Klára Srbková – pracovnice v oblasti kultury a volného času, František Kantor – člen filharmonie Brno a docent JAMU v Brně. Pozvání do poroty letos přijal také známý folkový zpěvák Slávek Janoušek, který byl i jejím předsedou.

Dětská Porta (žánry folk a country) byla zahájena v roce 1991 a postupně se k ní přidala také kategorie Melodie (ostatní žánry). Porota vybírala postupující do obou těchto celostátních republikových kol.

Oblastního kola se zúčastnilo celkem 38 mladých zpěváků, kteří soutěžili v několika kategoriích. Ti nejlepší nich získali nejen cenu od poroty, ale také postup do republikových finále jednotlivých soutěží.

Pamětní listy a dárky všem účinkujícím a diplomy s postupovými listy vítězům předávala společně s členy poroty místopředsedkyně

Pionýra Darina Zdráhalová. V průběhu soutěže přišel zpěváky povzbudit také starosta města Holešova pan Rudolf Seifert.

Celou soutěž moderoval Petr Kolařík, o zvuk se postaral Mirek Olšák. Soutěžícím se také představili s krátkým vystoupením porotci. Na příčnou flétnu zahrál František Kantor a na závěr vystoupil s třemi písničkami Slávek Janoušek. Děkujeme všem členům poroty za jejich ochotu a profesionální přístup.

Děkujeme všem soutěžícím, porotě, organizátorům, moderátorovi a hostům. Všem postupujícím do republikového finále Dětské Porty a Melodie držíme palce. Velký dík si zaslouží také všichni partneři a sponzoři – krajský úřad Zlínského kraje – odbor kultury, město Holešov, MŠMT, SVC – TYMY, Marcel Pospíšil, Raab computer Holešov, Michal Matela, Vladan Daněk, Olomoucko-Zlínská KOP a pan Milan Vaculík.

Těšíme se na další setkání s mladými pěveckými talenty.

Jarmila Vaclachová, PS Dr. Mirko Očadlíka Holešov

VÝTVARKY A RUKODĚLKY V PLZNI

Plzeňská krajská organizace Pionýra se rozhodla, že krajské kolo výtvarného a rukodělného Sedmikvítku tentokrát nebude zasilatelská soutěž, ale pobytová. Po celý víkend 10. – 12. listopadu se na táborové základně PS Jitřenka v Zelené Lhotě sešlo 33 účastníků z 6 pionýrských skupin, aby společně tvořili a tvořili a tvořili za účasti poroty složené z vedoucích přihlášených PS. Téma „Máme rádi zvířata“ nás provázelo celý víkend.

Děti soutěžily ve čtyřech kategoriích a celý víkend vypadal následovně:

V pátek si jednotlivé týmy (všechny děti z jedné PS) vytvořily svoje logo a představily domovskou PS, u té příležitosti si také týmy vylosovaly materiál, který musely použít při sobotní společné práci. V losování byly korálky, plst, mosguma, alu drát, papír, ovčí rouno. Po představení jsme se všichni pustili do techniky sítotisk, každý tým měl svoji barvu triček a započalo společné dílo a výsledek byl nádherný.

V sobotu začalo samotné soutěžení. Dopoledne jsme věnovali rukodělné soutěži „práce podle návodu“, kdy jednotlivé kategorie podle obtížnosti vytvářely předepsaný výrobek.

Kategorie B vyráběla berušku z papíru, zápich motýla a skládání jednoduché krabičky – porota hodnotila střihání, čistotu lepení a přesnost skládání.

Kategorie C vytvářela žáby – porota hodnotila použití a kombinaci materiálu (dětí používaly písek, mušle, různé druhy papíru, rámečky), přesnost, schopnost pracovat podle návodu a samozřejmě čistotu lepení a střihání.

Kategorie D vytvářela exploding box – velmi zajímavé byly zejména práce chlapců, porota hodnotila nápad i provedení celé práce.

Kategorie E měla volné téma s použitím jakéhokoliv návodu – porota hodnotila náročnost výrobků, nápaditost a provedení.

Při obědě dostali účastníci další úkol. Měli ztvárnit úplně nový druh zvířete, které by třeba žilo, kdyby život na Zemi vznikl znovu od začátku. Potom jsme nechali děti proběhnout, aby se jim odpoledne lépe vtvorilo. A co následovalo? Společné dílo celého týmu, kdy podmínkou bylo jen dodržení tématu o zvířatech. Soutěžící mohli použít jakýkoliv materiál. Vznikla nádherná díla.

Sobotní podvečer patřil malování pionýrského maskota a hraní společenských her.

Nedělní dopoledne jsme věnovali malování na čtvrtky nebo na plátno vším, co bylo dostupné – tužky, pastelky, uhly, tuš, inkousty, fixy, prašné i olejové křídly, akrylové barvy i tempery, kdo chtěl, mohl využít i olejové barvy, ale takový odvážlivec se nenašel. Porota to neměla vůbec jednoduché. V každé kategorii a v každém zadání jsme vybrali tři nejlepší, kteří si odvezli domů drobné odměny, za společné práce si jednotlivé týmy odvezly materiál na práci v oddíle. Víkend se podařil. Příště zas.

Ivanka Mochurová, PS Jitřenka Kdyně

ČTYŘI KVÍTKY PRO OKŘÍŠKY

Tak se dá s nadsázkou představit oblastní kolo Pionýrského Sedmikvítku v Okříškách (10. – 12. 11. 2017). Proč čtyři kvítky? Právě pomyslné čtyři kvítky zastupují čtyři oblasti okříšského Sedmikvítku: Dětská Porta, Melodie, Tanec, Výtvarná a rukodělná činnost.

Šestnáctý ročník soutěže přinesl opět spoustu krásných hudebních i tanečních zážitků, stejně tak bohatá výstava výtvarných a rukodělných prací poskytla inspirativní nápady. Všechny tyto oblasti Sedmikvítku jsou vtěsnány do jednoho soutěžního víkendu, který zpravidla připadá na druhý listopadový víkend.

Soutěžní páteční odpoledne pravidelně otevírají mladí zpěváci a hudebníci v oblastech Dětská porta a Melodie. Po několika letech, kdy o hudební styly folk a country nebyl zájem, se k naší radosti pomalu zájem vrací. Byť v letošním roce pouze ve dvou vystoupeních. Oproti tomu oblast Melodie má silné zastoupení již řadu let. Moderní žánry předvedli zpěváci odborné porotě v sólových vystoupeních, duetech a jednom sborovém vystoupení.

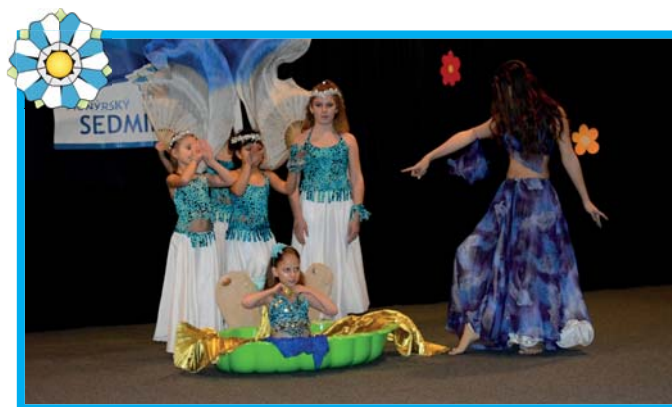
Navazující soutěžní den patřil tanečníkům, kteří představili své tance v kategoriích: formace klasických tanců, show disco dance, street dance a folklór. Věkové kategorie byly zastoupeny od nejmladších dětí, kdy nejmladší tanečníci byly pouze 3 roky, až po juniory. Načerpanou inspirací, mohly pak všechny děti předvést na dětské diskotéce, která je součástí doprovodného programu, celého soutěžního víkendu.

Poslední den okříšského Sedmikvítku není až tak soutěžní jako spíše slavnostní. Všichni soutěžící netrpělivě očekávají verdikty

od odborných porot. Vyhlašování výsledků je tak doprovázeno průřezem celého soutěžního víkendu, kdy se na pódiu střídají zpěváci s tanečníky, kteří zanechali dojem nejen u odborných porot, ale i u diváků.

Jako poděkování všem soutěžícím a divákům a poslední tečka na závěr soutěžního víkendu bylo filmové představení: „Já, padouch 3“. Tak toto je letošní bilance okříšského Sedmikvítku, kterého se účastnilo přes 535 soutěžících v kategoriích: Dětská porta, Melodie, Tanec, Výtvarná a rukodělná činnost, Fotografie. Děkujeme všem sponzorům, přátelům a soutěžícím za možnost organizovat tuto soutěž pro mladé talenty. Těšíme se na spolupráci i při dalším již sedmnáctém ročníku Sedmikvítku v Okříškách.

Michal Nejedlý, PS Kamarádi cest Okříšky

SEDMIKVÍTEK V KOPŘIVNICI

Oblastní talentová soutěž určená pro pionýrské oddíly i širokou veřejnost proběhla v Kopřivnici už podevatenácté v sobotu 18. 11. 2017 dopoledne. Soutěžilo se v kategoriích Hudba, Divadlo, Tanec a Dětská Porta. Opět se ukázaly nové talenty, které ohromily porotu a dostaly doporučení do celostátního finále.

Ve svých věkových kategoriích byli ti nejlepší soutěžící nominováni do republikového finále do Českých Budějovic, Kroměříže a Holešova

Nejvíce zastoupenou kategorií byly letos tance. Celkem jsme viděli 26 vystoupení. Porota to měla opravdu těžké, neboť hodnotila krásné a povedené tance skupin a jednotlivců, divadelní představení, muzikály, hudební i pěvecká vystoupení jednotlivců i dvojic. Děkujeme porotě za spravedlivé hodnocení a pořadatelům z PS za pomoc a městu Kopřivnici za podporu.

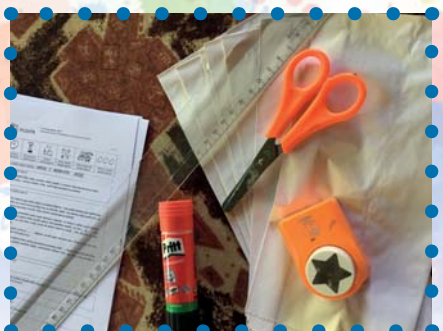
Božena Klimecká, PS Kopřivnice

HVĚZDA Z PAPIROVÝCH SÁČKŮ

Blíží se nám Vánoce, a tak přicházejí na řadu hvězdy, aby nám zkrášlily naše domovy, školy a třeba i klubovny. Pokud chcete, můžete si je s dětmi podle tohoto návodu vyrobit.

K výrobě hvězdy budeme potřebovat papírové svačínové sáčky (na menší hvězdu jich je potřeba 7, na větší hvězdu 9), tužku, pravítko, nůžky, lepidlo (v tyčince nebo oboustrannou lepicí pásku), děrovačky (hvězdy, kolečka apod.), mašli nebo provázek na zavěšení.

1) Dle velikosti papírového sáčku si vyrobíme šablonu tak, aby se alespoň v některých místech dotýkala hran sáčku. Tuto šablonu si potom překreslíme na sáčky. Dbáme na to, aby byl slepený spoj sáčku dole a otevírání nahoře (tam, kde je špička hvězdy).

2) Po vystříhnutí potřebného počtu kusů, můžeme sáčky ještě ozdobit pomocí děrovaček. A začneme s lepením. Sáček si položíme špičkou nahoru. Lepidlo nanášíme ve tvaru obráceného T tak, aby stopa lepidla vedla uprostřed sáčku po celé jeho délce a na spodní straně sáčku. Takto slepíme na sebe všechny sáčky.

3) Opatrně hvězdu otevřeme. Můžeme slepit koncové cípy hvězdy k sobě, aby otevřená hvězda měla pěkný tvar. Pro zavěšení uděláme dírky, kterými provléčeme provázek nebo mašli. Místo, kde chceme udělat dírky, je dobré zpevnit například podlepením kouskem papíru nebo samo-lepicím štítkem.

Tuto aktivitu přivezla na rukodělnou LTŠku

Lída Chladová.

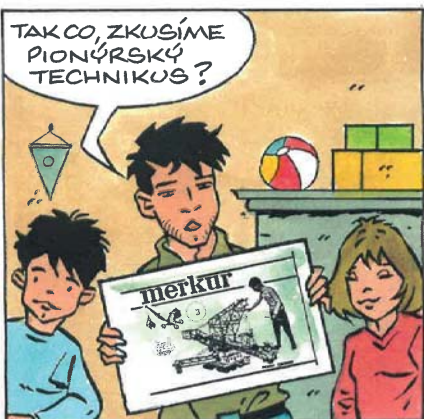
VÝPRAVY ZA POZNÁNÍM

Tentokrát podzimní listopadové počasí přinutilo Štěňata zůstat v klubovně. Ale to jim vůbec nevadilo, protože u nich byl celý měsíc věnován hrám. Dokonce na jedné schůzce si děti vyrobily hru vlastní.

Napište nebo namalujte, jak je to u vás. Na zaslané příspěvky se můžete těšit v příští Mozaice. První tři oddíly, které nám je zašlou na e-mail anna.novakova@pionyr.cz nebo mozaika@pionyr.cz, obdrží deskovou hru.

SHANKOU JSME VYRÁBĚLI VLASTNÍ HRU. KDYŽ JSME JI HRÁLI, MOC JSME SE NASMÁLI. (MLÁDÁTKA - ML T9 MRÁVENEČEK - ČLOVĚČE NEZLOB SE.)

PETR NÁM PŘINESL STAVEBNICI A MY JSME VYRÁBĚLI FUNKČNÍ MODEL (PUTOVÁNÍ SE PSEM ML T8 FENOMÉN JMÉNEM MERKUR.)

Listopad

VÝPRAVILI JSME SE HRÁT HRÝ VEN. (PUTOVÁNÍ SE PSEM - ML S9 HRÝ S PŘEBĚHY.)

NAZUJTE TOULAVÉ BOTY!

Zima na krku, ale proč sedět doma. I v prosinci pro vás máme tipy na výlety. A jestli vyrazíte i na jiná místa, která se hodí k navštívení v zimě, dejte nám vědět!

JAROŠŮV MLÝN

Kraj: Jihomoravský

Na levém břehu Bílého potoka ve Veverské Bítýšce stojí vodní Jarošovský válcový mlýn, který nyní už sice obilí nemele, ale dál jako kulturní památka a Muzeum řemesla mlynářského šíří zašlou slávu tradičního starého řemesla. Uslyšíte o tom, jak se ze vstupní suroviny – obilného zrna – vyrobí mouka hladká, polohrubá, hrubá, krupička, krupice, oddělí se otruby a klíčky a jak se ve mlýně dříve žilo. Prohlédnete si celou budovu mlýna, stroje potřebné ke zpracování jednotlivých produktů a vodní náhon se stavidlem. Přijďte se podívat do mlýna, kde se zastavil čas.

Více informací: www.jarosuvmlyn.cz

KUNĚTICKÁ HORA (RUMBURAKŮV HRAD)

Kraj: Pardubický

Mohutný, důkladně opevněný hrad z konce 15. století v jedinečné přírodní lokalitě. Nabízí stálé i sezónní výstavy, v hradních sklepeních nejstarší nalezené předměty. Dále reprezentativní Rytířský sál, výstavu o vývoji soudnictví či o honech, hradní zbrojnice, velkou podlahovou mapu pernštejských rybníků, model podoby hradu z 16. století a další. Vyzkoušet můžete zdejší lukostřelnicí. Podél přístupové cesty je obora s vysokou zvěří. Před palácem stojí dětem volně přístupná dřevěná chaloupka uhlíře Věňavy, v paláci naleznete sluj, kterou obývá největší drak na tuzemských hradech. Na Kunětické hoře se natáčel známý televizní seriál Arabela.

Více informací: www.hrad-kunetickahora.cz

SKLÁRNA HARRACHOV

Kraj: Liberecký

Během prohlídky budete mít možnost dostat se do těsné blízkosti pracujících sklářů a shlédnout kompletní postup zpracování skla hutními technologiemi. Součástí exkurze je i unikátní 100 let stará historická brusírna skla. Vše je v téměř původní podobě a plně funkční. Prohlídka je provázena odborným výkladem a trvá asi 45-60 minut. Po prohlídce lze navštívit i přílehlé muzeum skla. Prohlídku sklárny je lepší předem objednat.

Více informací: www.sklarnaharrachov.cz/sklarna

ZÁMEK KAČINA

Kraj: Středočeský

Zámek Kačina patří mezi nejvýznamnější stavby empírové architektury v Čechách. Můžete si jej prohlédnout v pěti prohlídkových okruzích. Na výběr jsou zámecké interiéry, Chotkovská knihovna, lékárna, divadlo, galerie, skleník, hospodářské zázemí zámku a zámecká konírna. Za návštěvu stojí i zámecký park, který je starší než samotný zámek. V letošním roce byla otevřena naučná stezka zámeckým parkem. Na trase dlouhé necelý 1 km je instalováno 10 informačních panelů. Každý z nich obsahuje zajímavé a poučné povídky o fauně a flóře, která se v této oblasti vyskytuje.

Více informací: www.kacina.cz

GPSKU SI NEZAPOMEŇTE VZÍT DO PRAŽSKÉ STROMOVKY

Park Královská obora, dnes známější pod názvem Stromovka, patří rozlohou přes 100 ha mezi největší parky v Praze. Královskou oboru prý dal založit Přemysl Otakar II. v roce 1268. V roce 1495 zde byl vystaven královský lovecký letohrádek pro Vladislava Jagellonského, dnes jej známe jako místodržitelství letohrádek. Za panování Rudolfa II. byly v oboře provedeny rozsáhlé změny, například byla postavena Rudolfova štola, která napájí Velký rybník. Část parku byla koncem 19. století vyčleněna pro vybudování výstaviště. V parku dnes najdeme planetárium a pod parkem vede Bubenečský tunel, který je součástí tunelového komplexu Blanka.

Odlov můžeme začít hned u Výstaviště, kde je Earth keš AGT 78: *Geologická expozice Morský svět* (GC6XXNV), která je součástí série *Alkeho Geo-earth-cache tour*. Odlov této keše je podmíněn návštěvou Mořského světa. Kousek odtud jsou i výchozí souřadnice obtížnější mysterky *Stargate cache #1* (GC18ZDT).

O historii parku zjistíme něco bližšího z listingu multiny *Královská obora – Stromovka* (GCRK5B). Procházka za finálkou je dlouhá asi jeden kilometr a možná cestou narazíme na další kešky. Ve Stromovce je například umístěna tradička *GERSTNEROVA* (GC6ME1Q), která je věnována prvnímu konstruktérovi parního stroje v Rakouské monarchii a zakladateli Královského českého stavovského technického učiliště (dnešní ČVUT). Další tradička nám ukáže, jak jdou za sebou *Svatební výroci* (GC6HDD3) a tradička *Lazarus (Stromovka Sojourn 2)* (GCWEHK) nás zavede na zajímavé místo. Mysterka *Poklad ve Stromovce* (GC4F8AX) patří k těm obtížnějším.

Na straně Stromovky směrem do Bubenče se můžeme dozvědět něco zajímavého

o gorilách nížinných z listingu tradiční kešky *Pomahame gorilam* (GC2A1RQ). V blízkosti najdeme také multinu *Vlečka Bubeneč-Cisarský mlyn* (GC1MZ9D), která by se podle ownera měla podařit odlovit za půlhodinky. Trasa vede od nádraží až k mlýnu a cestou můžeme potkat Earth keš *Pahorek Pecka* (GC3C9DJ), která nám představí významný geologický profil dokumentující vývoj celé pražské prvohorní pánve. *Tradička Nadrazi / The railway station: Praha – Bubeneč* (GCP89K) popisuje historii tohoto nádraží a zavede nás na místo, odkud můžeme mít netradiční výhled na nádraží a Stromovku. Prosím, přečtěte si pořádně listingy těchto keší, než je půjdete lovit, a rozhodněte se, zda jsou vhodné pro vaše oddílové děti.

Čtyřhvězdičkovou obtížnost má mystery keška *Tesnopisna* (GC1C9B0), kde si pio-kačeři musí informace vedoucí k souřadnicím finálky vyčíst z těsnopisem napsaného textu. A to může dát zabrat.

Ve Stromovce najdeme také tři mysterky *Steklacovi kluci - Mirek & spol.* (GC3EGHY), *Steklacovi kluci - Ales & spol.* (GC3DC6Z) a *Steklacovi kluci - Borik & spol.* (GC3EWG4), ze série věnované českému překladateli a spisovateli Vojtěchu Steklačovi, který napsal kromě jiného i Boříkovy patálie.

Ti, kteří mají rádi technické památky, si mohou odskočit k jednoduché multině *Stara cistirna odpadnich vod* (GC724MX). Čistírna patří mezi nejvýznamnější industriální památky Evropy.

Do Prahy se pohodlně dostaneme vlakem nebo autobusem. Ke Stromovce nejlépe tramvají na zastávku Výstaviště. A pokud máme čas, můžeme pokračovat třeba do pražské ZOO a cestou odlovit další kešky.

Anička

**Pomoz autorovi
s údržbou**

Snaž se, aby keš po tvé návštěvě byla ve stejném nebo lepším stavu než dřív. Odstraň nevhodný obsah (smetí, potraviny, zápalky...).

Buď připraven/a doplnit chybějící tužku, provizorní logbook nebo zalepit díru ve schránce.

Tak takhle určitě ne!!!

EMPATICKÁ EMA

V tomto seriálu jste zvyklí dočítat se o tom, jaké potíže mohou nastat při práci s dětmi, které se od ostatních výrazněji odlišují – a také jak si s nimi poradit. Ale v předvánočním čase je hezké si připomenout, že odlišnost může přinášet i radost. S dívenkou, o které si budeme povídat, totiž opravdu nebyly žádné trable, ale zato přinášela spoustu potěšení, přispívala k pohodě a dokázala i docela nenápadně, ale o to účinněji podpořit ostatní.

Je přirozené, že v kolektivu vícero dětí najdeme různé osobnosti, které jsou vybaveny rozličnými projevy pocitů, emocí, motivů, jednoduše řečeno sociálními dovednostmi. V každém dětském kolektivu se zcela určitě najde dítě, u kterého je úroveň sociálních dovedností velmi vysoká. Mám na mysli projevy emocí a empatii, tedy vcítění se do vnitřních pocitů i vnějšího chování jiného dítěte.

Vzpomněla jsem si na Emu, křehkou dívenku se světlými vlasy, která se dokázala

ke všem chovat kamarádsky a prostě hezky. Ema byla klasickým příkladem empatického člověka se silným sociálním citěním. Dokázala rozeznat pocity ostatních kamarádů, jejich pohodu nebo naopak smutek. Říkali jsme, že má takový ten šestý smysl,

anténku, která zachytí to, co jiní nedokáží vnímat. Jak už jsem napsala, okamžitě znamenala jakoukoli změnu u každého člena oddílu, ba i u nás – dospělých. Když viděla někoho smutnit, tak k němu jednoduše přišla a třeba se na něho jen usmála nebo ho pohládila po ruce. Prostě gestem chtěla smutnému člověku říct, vnímám tě, jsem s tebou, vím, že tě něco trápí... Její empatie byla na tak vysoké úrovni, že dokonce dokázala rozpoznat, kdy za dotyčným smutným kamarádem raději nechodit

a nechat ho o samotě. Měla úžasné vyvinutou abstraktní empatii, která se projevovala zejména v jejím zájmu o lidi, kteří nemají podmínky jako ona – ať už žijí v její blízkosti, na druhém konci ulice nebo na druhém konci světa.

Naopak, když se někdo radoval, viděli jste na její mimice a chování úplně stejnou a možná ještě větší radost, než měl ten dotyčný kamarád. Smála se, skákala, prostě a jednoduše se radovala. Všichni v oddíle ji měli rádi, protože to byl takový ten pohodař, který každý „dusný“ okamžik provětral a pozitivně posunul dál. Můžu říct, že byla vzorem pro ostatní děti. Nevyzvedávali jsme její počínání na obdiv, jen jsme si všímali jejího chování a chování okolí. Naprosto přirozenou cestou předávala pozitivní vzorec chování ostatním členům oddílu. Byla to spíše podpora psychologická, než fyzická, protože Ema byla takový ten diblík, který neměl na to, aby pomáhal s batohem. Ema pomáhala ostatním jinak. ☺

kolektiv autorů

VŠÍMEJTE SI JICH

Máte i vy v oddíle podobně vnímavé děti? Všímejte si jich a sledujte, jak na ně reagují ostatní. Díky své citlivosti mohou být také zranitelnější.

CO JE EMPATIE?

Jeden ze základních psychologických pojmů. Znamená schopnost porozumět pocitům a motivům jiného člověka, tedy vcítění. Empatický člověk je schopen chápat důvody a způsob jednání někoho jiného, rozumí jeho pocitům a názorům. Vcítí se do vnitřních pocitů i vnějšího chování.

Důležité je, aby se člověk uměl oprostit od svých vlastních hodnot a názorů a opravdu se vcítit do pocitů, názorů a projevů jiného člověka. Empatie může být vrozená, ale lze se ji také naučit.

Pomoci nám při tom může například námět z programu Putování se psem: Rodina – pionýrská (C5). Inspiraci načerpáme i v knihách, jako např. Testy emoční inteligence (Robert Wood, Harry Tolley).

VÝVOJ EMPATIE

Emoční vcítění můžeme sledovat u většiny dětí už během prvního roku jejich života. Miminka se otočí za jiným dítětem, které pláče, a často se také rozpláče.

Mezi jedním a druhým rokem svého věku děti vstupují do druhého stadia vcítění, v němž si začínají uvědomovat, že neštěstí jiné osoby není jejich vlastní. Většina batolat se intuitivně snaží snížit neštěstí druhých. Ale vzhledem ke svému nezralému kognitivnímu vývoji si nejsou přesně jista, co by měla dělat, což vede ke stavu empatického zmatku.

Věk kolem šesti let dítěte znamená počátek stadia kognitivní empatie neboli rozumového vcíťování – schopnosti podívat se na věc z hlediska druhé osoby a podle toho jednat.

Starší děti mezi osmým a dvanáctým rokem rozšiřují svou schopnost vcítění i mimo ty osoby, které znají nebo vidí před sebou, na skupiny lidí, s nimiž se nikdy nesetkaly.

Vcítění jako základ všech sociálních dovedností se u naprosté většiny dětí vyvíjí zcela přirozeně. Neprokazují se významnější rozdíly v empatickém chování chlapců a dívek. Všeobecně jsou chlapci stejně ochotni pomáhat jako děvčata, ale mají sklon spíše k fyzické pomoci nebo k „záchranářským“ aktivitám (jako naučit jiné dítě jezdit na kole apod.), zatímco dívky rády poskytují spíše psychologickou podporu (jako utěšovat jiné dítě, které je nešťastné).

LITERÁRNÍ ČÁST PIONÝRSKÉHO SEDMIKVÍTKU

Něco nakreslit, vyrobit, zazpívat nebo vyfotit, to v oddílech umíme a děláme docela často. Vlastní literární tvorba je ale stále výjimkou, i když i tady máme mnoho příležitostí, jak děti rozvíjet, třeba zápisy do kronik, zprávičkami do novin,...

POEZIE, PRÓZA, KOMIKS

Už jste někdy zkusili v oddíle s dětmi skládat básničky, písňový text nebo psát pohádku? Samozřejmě, že ano! A kde vytvořily děti skončily? Pokud pracujete s programy Výpravy za poznáním, určitě znáte metodické listy třeba z Putování se psem *Komiks nebo lepoporelo*, *Nebyl jen Andersen* nebo *Trocha poezie nikoho nezabije* a třeba jste je do programu schůzky nebo víkendovky už zařadili. A pak už taky víte, že děti tato činnost baví.

Literární část Pionýrského Sedmikvítku je prostorem pro rozvoj talentů dětí a mladých lidí. Soutěžící, od těch nejmladších až po ty do 26 let, si mohou vybírat ze tří kategorií – próza, poezie a komiks. Všechny kategorie jsou bez omezení, jedinou výjimkou je podmínka, že komiks musí mít minimálně tři malované obrázky s textem. Může se tu tedy najít každý, kdo má kousek nadání, špetku fantazie a hodně nadšení.

HLEDEJME TALENTY

Mezi dětmi je stále hodně těch, které píšou „do šuplíku“. Zkusme je najít a dejme jim příležitost, aby jejich dílka našla své čtenáře, ať už v podobě oddílových nebo táborových dětí, porotců, a když jejich

autorskou tvorbu někde (na webu, na nástěnce před klubovnou,...) vystavíte, tak i veřejnosti.

A pokud již některé děti se svými pracemi soutěží prostřednictvím škol či knihoven v různých literárních soutěžích, nabídneme jim další možnost – Literární část Pionýrského Sedmikvítku.

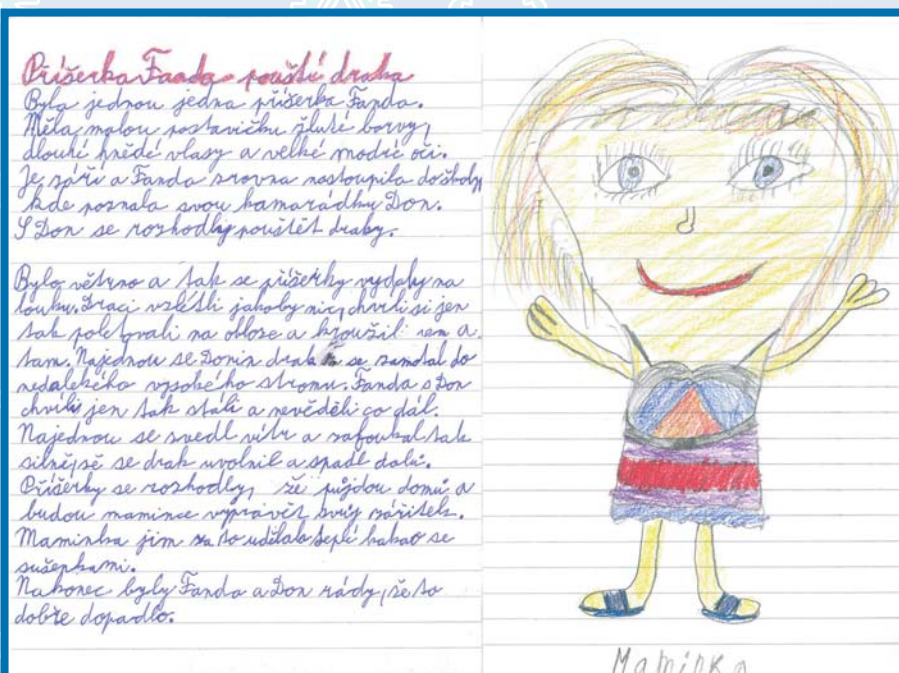
PROČ JSOU PIONÝRSKÉ LITERÁRKY OBSAZOVÁNY VELMI MÁLO?

V oblastních kolech o literární práci nouze není, problémem je až postup na republikové finále. Mnohde mají porotci pocit, že jejich práce nejsou „dost dobré“ pro republikovou přehlídku. Kde je však hranice, za níž už dětská práce „není dost dobrá“? Porotci jsou určitě odborníci, ale literární soutěž Pionýrského Sedmikvítku není kláním profesionálních literátů. V oddílech máme nadané děti. Pokud si sami netroufneme na to s nimi literárně tvůrčím způsobem pracovat, máme návod ve vyzkoušených metodických listech Výprav za poznáním. Dopřejme dětem, aby si v soutěži porovnaly své dovednosti a třeba zažily úspěch. Nechybí nám vůbec nic, jen ten první krok do zatím možná neprobádané krajiny literární tvorby. Udělejte ho a pak může i práce vašich dětí vypadat třeba tak, jako jsou ukázky na této straně, a nic nebrání tomu je přihlásit do Sedmikvítku.

Chcete-li získat bližší informace o Literárkách nebo se informovat o republikovém finále, kontaktujte Lenku Sakařovou z Olomoucko-zlínské KOP na e-mailu l.sakarova@seznam.cz. Nejzazší termín pro zaslání soutěžních prací do republikového finále je 28. února 2018. Ještě tedy máte čas.

Bližší informace najdete na:
www.sedmikvitek.pionyr.cz

Darina Zdráhalová

SEZNAMTE SE: 6. PS KOLÍN

V mozaikové seznamce se tentokrát setkáte s 6. pionýrskou skupinou Ursa z Kolína. S jejím vedoucím Jiřím Žďárou jsme si povídali například o celoročních hrách, o proměnách věkového složení členů i o sporech, které před třemi lety vedly k odštěpení části skupiny.

Jak bys vaši skupinu představil někomu, kdo ji vůbec nezná?

Jsmo vlastně jediná pionýrská skupina v kolínském okrese. Máme oddíl v Kolíně a ještě jeden v Zásnukách, kde dřív byla také skupina, ale nezvládali administrativu. Pokračují dál už jen jako oddíl a my je zaštiťujeme. Zpočátku fungovali spíš samostatně, teď už druhý rok jezdíme společně na víkendovky. Je tam trochu specifická situace, protože působí i v Sokole, činnost všech spolků je tam taková propletená. ☺

Poslední dva, tři roky je nás celkem kolem padesáti, nestoupá to, ale ani neklesá. Děti, které odcházejí, nahrazují průběžně nové.

Naše činnost jsou hlavně víkendovky pro děti, na kterých probíhá celoroční hra a vrcholí potom na táboře. Navíc máme při oddíle taneční kroužek, který vznikl poté, co moje dcera vyšla ze základní školy a taneční skupina, do které tam chodila, tím pro ni skončila. Ona ale chtěla pokračovat a navíc se svými kamarádkami, tak je dala znovu dohromady a teď si říkají Freaks Crew, tancují Hip hop, pravidelně trénují a jezdí i po soutěžích.

Mluvil jsi o celoročních hrách. Můžeš to trochu rozvést?

Celoroční hry děláme už od vzniku oddílu v roce 1984, takže je to tradice. Každý rok měl jeden námět, který měl finále na táboře. Musím říct, že se nám to osvědčilo, děti to dokáže nadchnout. Letos máme Ursa Wars, což je hra podle Hvězdných válek, takže pracujeme s hvězdami. Na každé

výpravě bráníme a poznáváme jedno souhvězdí. V předchozích letech to byl třeba Ursa park, takže dinosauři, nebo Pevnost Boyard. Děti vždycky mají na ten rok tematická oddílová trika, letos jim na ně postupně nažehlujeme souhvězdí, předtím jsme vybarvovali dinosaury a tak podobně.

Když jsme to nakousli, tak nám pověz víc o vaší historii a tradicích.

V roce 1984 založili oddíl Ursa dva nadšení vedoucí po vojně. Patřil k 6. PS Kolín, což byla skupina při škole, vždycky ale stál trochu bokem, měl i vlastní klubovnu. Oni tenkrát položili základ celé činnosti, jak zaměření na turistiku, přírodu, lesní moudrost, tak práci s celoročními náměty. Takže vlastně nastavili činnost oddílu tak, jak po více než třiceti letech běží pořád. Tradičně každý rok pořádáme vánoční výpravu, které říkáme vánoční besídka. Je vždy 21. 12., kdy je také výročí oficiálního založení oddílu Ursa (i když reálně pracoval už od září). A už od počátku taky vydáváme oddílové noviny Ursiánek, do kterých píšou příspěvky hlavně děti. Sice remcají, ale napíší a pak mají radost, když to vyjde.

Chci se zeptat na věkové složení, protože vím, že máte jednak menší děti a pak spíš kategorii 15+. Jak to vzniklo a jak se s tím pracuje?

Ty starší „dětí“ jsou hlavně v tanečním kroužku. Jsou tam i mladší, než moje sedmnáctiletá dcera, některé ještě chodí do školy, ale raději tancují u nás, než ve školním kroužku.

No a v roce 2014 odešlo dost starších dětí a začali jsme oddíl malých dětí, některé tenkrát ještě nechodily ani do školy. Zahájili jsme na jaře výpravou a v létě už jely na tábor do Neškaredic, což je bývalá školka se zahradou, na které byly postavené podsadové stany. Byli jsme připravení, kdyby bylo špatné počasí, přesunout děti do budovy, ale nakonec zvládly celý tábor ve stanech. Těmhle dětem je teď 8 až 9 let a pokračují s námi dál. Teď už ten odstup mezi mladšími a staršími dětmi není tak velký, jako po obměně v roce 2014.

Když mluvíš o roce 2014, tak prozradím čtenářům, že to byl pro vaši skupinu kritický rok, kdy došlo k rozkolu mezi dvěma částmi oddílu. I když to asi není příjemné, můžeš popsat, o co šlo a jak jste celou situaci nakonec vyřešili?

Ono to vlastně začalo v roce 2013, o rok později se to „vyřešilo“. Já se vždycky staral o organizaci, o zázemí, ale začal mi chybět trochu bližší kontakt s dětmi. K tomu jsem prodělal operaci krční páteře. A navíc nám v červnu naše tradiční tábořiště zaplavila voda a tři dny tam stála. Nebylo to zrovna ideální období... Řešil jsem situaci

s povodím a s porybným nedalekého rybníka. Ten mi řekl, že je rybník tak plný, že už nepobere vůbec nic, takže při pořádném dešti budeme mít louku zaplavenou znovu. Tak jsem otevřel téma, že tam tábor být nemůže a co s tím. Souhlasila s tím i část rodičů. Nicméně se utvořilo jakési „skalní jádro“ lidí, kteří tvrdili, že tábor v Maloticích být musí a že to nejde jinak. Tak jsem jim nakonec řekl, ať si tam tábor klidně udělají, ale že já jako hlava nepojedu, tak ať si rozhodnou, kdo to povede. To si ale samozřejmě na triko nikdo nevzal. Já navrhl jako náhradní řešení tábor v Neškaredicích, abychom nevypadli z rytmu. Někteří vedoucí se k tomu ale postavili tak, že je to jen nějaká vycpávka, a rezignovali na činnost. Tahle situace ty neshody spustila, projevilo se to i poklesem zájmu dětí, zazněl i názor, že stačí dělat jenom tábor. Já jim ale chtěl dokázat, že to musí stát na celoroční činnosti.

Spory se prohlubovaly a já už s touhle partou dál pokračovat nechtěl. Část vedoucích odešla a jsou teď aktivní při KOP, my začali nanovo s malými dětmi, jak jsem už říkal. Ve srovnání s dobou před rokem 2014 se víc držíme celoročních her a funguje to.

Musím ještě zmínit, že když jsme startovali tábor v Neškaredicích, tak bylo úžasné, když od 20 dětí, přičemž, některé byly sourozenci, přijelo pomoci 15 rodičů. Dodnes nám jezdí pomáhat, mají zájem, poslední dva roky jsme měli zimní tábor s rodiči. Tohle mi dělá velkou radost.

Pojďme překročit hranice vaší skupiny. Co velké pionýrské akce, na které rádi jezdíte?

Jezdíme na taneční Sedmikvítek. Letos jsme byli poprvé, děti i já, na RESETu. Líbilo se nám tam a chystáme se i na příští,

je to pro děti zpestření. Sice se nám to trochu kříží s víkendovými výpravami, protože ten červen bude hodně nabitý, ale zkusíme to skloubit.

Když se podíváš na celý Pionýr. Co myslíš, že nám nefunguje a co je naopak super?

Já ani nevidím něco, co vyloženě nefunguje. Někdo může třeba nadávat na některé ekonomické věci, ale já říkám, že za to prostě někdo zodpovídá, a když řekne, že to nějak musí být, tak to tak musí být. Když jsou jednou nějak nastavená pravidla, tak se jich držíme.

No a hodně dobré mi přijde, že nejsme svázání, že naše činnost může být pestrá. Můžeme jezdit na výlety, na vodu, ale taky mít taneční klub a tak podobně. Tahle všestrannost je dnes naše velká síla.

Tradiční tečka, nebo spíš otazník. Proč jsi pionýr?

V páté třídě jsem přišel do oddílu, ta činnost mě zaujala a od té doby v ní prostě chci pokračovat, ani mě nenapadlo, že bych to dělal někde jinde. Po revoluci jsme to samozřejmě také řešili, část vedoucích odešla do Tábornické unie, ale my jsme zůstali v Pionýru, protože jsem už tenkrát razil heslo, že jde o lidi a o činnost, ne o název.

ptal se Jakub

6. PS KOLÍN

- **Vznik:** V roce 1984 vznikl oddíl Ursa a z něj později vznikla dnešní PS.
- **Počet oddílů:** 2
- **Charakteristika:** : všestranné
- **Počet členů:** 50
- **Schůzky:** v Zásmukách 1x týdně, taneční kroužek 2x týdně, pravidelné měsíční výpravy
- **Věk členů:** 6–67

VEDOUcí PS

- **Jméno:** Jiří Žďára
- **Děti:** 3
- **Mám rád:** život
- **Zaměstnání:** úředník
- **Kontakt:** jiri.zdara@seznam.cz

BEZPEČÍ JE SPOLEČNÁ VĚC

Jestli jsme se pustili do odvážného plánu nechat děti organizovat činnost (v duchu minulého pokračování), pak se také musíme zabývat tím, co k tomu neodmyslitelně patří – bezpečností.

Základní rámec bezpečnosti v Pionýru stanoví Směrnice o hlavní činnosti. Ta mimo jiné (volně citujeme) hovoří o tom, že součástí veškeré činnosti musí být prvky zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví – včetně psychické bezpečnosti. Co to znamená v praxi? Činnost oddílu organizuje, zajišťuje a řídí vedoucí oddílu (ze Stanov Pionýra), a z titulu své funkce za činnost oddílu i odpovídá. Ani v otázce bezpečnosti na to ale není sám. Předpokládá se, že s ohledem na svoji vyspělost se budou na zajištění bezpečnosti podílet i děti. Již zmiňovaná Směrnice o hlavní činnosti na tuto skutečnost pamatuje: „Každý účastník má schopnost přiměřeně svému věku a zkušenosti posoudit dopady svého chování a lze to proto důvodně očekávat.“ (v části IV. Organizace bezpečnosti). V praxi to znamená, že předpokládáme, že děti úmyslně nebo nesmyslně nezpůsobí nějakou vyloženou hloupost. Například každý školák musí předpokládat, že když vezme kámen a uhodí jím někoho do hlavy, způsobí mu úraz. Můžeme proto od něj očekávat, že takové věci nebude dělat. Úměrně věku a zkušenostem pak roste nejen náročnost aktivit, ale i nároky, které klademe na děti – jinak jejich bezpečnost v oddílu nebudeme schopni zajistit.

PROGRAM PIONÝRA

Usilujeme o výchovu člověka, dodržujícího pravidla a sdílejícího společné hodnoty.

Prostředkem k zajištění bezpečnosti je tedy i výchova, což určitě není nic objeveného. Přesto je třeba to zdůraznit, protože může jít o prostředek opravdu účinný. Nemáme přitom na mysli ani tak soustavné

připomínání nebezpečí nejrozličnějších situací. Jde hlavně o posilování samoregulace dětí, tedy schopnosti chovat se z hlediska fyzické, ale i psychické bezpečnosti k sobě správně, i když nejsou pod přímým dozorem vedoucího*). Zejména proto, že vedoucí nemůže být všude a pamatovat na všechny možné eventuality, které by mohly nastat. Třeba, že se děti budou přetahovat o dveře toalety, cákat po sobě vodou při mytí apod. Zkrátka musí spoléhat na správné chování dětí – tedy na jejich podíl při zajišťování běžné bezpečnosti. Oceníme to zejména na tábořích, když neprobíhá organizovaná činnost, ale různé podpurné aktivity, při kterých děti musí prokázat svoji samostatnost, jako je třeba oběd, odpolední klid, nebo i výkon služby. Neobejdeme se bez toho ani při činnosti v klubovně.

Právě vlastní klubovna je na druhou stranu místo, které můžeme bezpečnosti dětí nejlépe uzpůsobit. I tak bychom ale měli na riziková místa klubovny děti upozornit. Proběhnout to může několika formami od poučení až po hru, kdy vyhledáváme nebezpečná místa klubovny. Třeba využitím hry na fotografie, kdy jeden druhého vede, zakrývá mu oči a odklopí je na chvíli, aby ukázal nebezpečné místo a náležitě ho okomentoval z hlediska možného nebezpečí.

Navázat můžeme tématem „rizikového chování“. Což je současný pojem, který zahrnuje v podstatě všechna možná

PROGRAM PIONÝRA

Veškerá činnost v Pionýru směřuje k výchově jednotlivce – od dítěte až k aktivnímu, slušnému a svobodnému člověku, který najde své místo ve společnosti a bude jejím platným členem.

rizika, se kterými se děti a mládež setkávají – od rizikového chování v dopravě až po rizika gamblerství či návykových látek. Dříve se o takovém chování říkalo, že si někdo koleduje o průšvih. Pro děti by mělo být samozřejmostí, že se nemá pokoušet štěstí. To, že se při jednorázovém porušení zásad nic nestalo, ještě přece neznamená, že je pravidlo nadbytečné. Naším cílem by mělo být zavést princip, že nějaká pravidla máme a ta se nebudou porušovat. A to ani taková, jejichž porušení nezpůsobí hned viditelný problém. Obdobný přístup volíme k bezpečnosti při práci s nástroji a při dalších činnostech. Tedy naučit se, že si člověk nemá zbytečně koledovat, i když jedno hození nožem nic zlého nepřineslo, jedna cigareta nikoho nezabila, jedno...

Tom

*) Ve Směrnici o hlavní činnosti se pracuje více s pojmem dohled, což znamená, že vedoucí má být na takovém místě, aby mohl průběh činnosti v dostatečné míře kontrolovat a průběžně vyhodnocovat.

ZAMYSLETE SE NAD ČINNOSTÍ DĚTÍ V ODDÍLU

- Jakým způsobem se ve vašem oddíle utvářejí a prosazují pravidla chování?
- Jak řešíte porušování pravidel v oddíle? Komunikujete o tom s dětmi i s rodiči?
- Využíváte k prosazování pravidel i osobního příkladu?
- Máte povědomí o chování dětí v době, kdy nejste v dohledu? Jak to zjišťujete?
- Dokážete odhadnout, jak oddílové děti vnímají pravidla ve škole či v jiných činnostech?

NÁMĚTY:

- Jako podporu šikovnějších dětí můžete vyzkoušet aktivitu z metodiky Průvodcování Pionyr.cz/inspirace/pruvodcovani – ML Bezpečnost.
- Podívejte se také, jak se ve vaší oddílové činnosti projeví nově schválená Směrnice o hlavní činnosti.

NEPŘEHLÉDNĚTE

blíží se uzávěrka Soutěže etapových her

Tuhle soutěž asi není třeba dlouze představovat, v Pionýru běží už řadu let a ostatně její název je celkem výmluvný. Pojdme si přesto říct pár základních informací. Etapové hry přece používáme všichni, tak proč si nezasoutěžit?

CO MŮŽEME VYHRÁT?

Pro každou kategorii mohou být porotou vyhlášena až tři oceněná místa, která soutěžící pionýrské skupině mohou přinést mimořádnou dotaci na nákup a údržbu materiálu ve výši až 10 000 Kč (za první místo, druhé a třetí mohou získat 5 000 Kč a 3 000 Kč).

JAK NA TO?

Stačí vzít vaši zpracovanou etapovou hru, pro jistotu ji zkontrolovat podle vzorové osnovy, kterou najdete například na webu cetek.pionyr.cz v pravidlech soutěže,

případně ji lehce upravit a přihlásit do soutěže. To je vážně všechno...

Hru můžete zaslat buď poštou (Pionýr, Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha1), nebo mailem (pionyr@pionyr.cz).

Uzávěrka je 31. 12. 2017.

ilustrační foto: Tábor snů (vítěz 2016, PS Švermováček)

KDO MŮŽE SOUTĚŽIT?

Do soutěže se může přihlásit každá pionýrská skupina, jediné omezení je, že nejde tutéž hru přihlásit do soutěže vícekrát.

CO LZE PŘIHLÁSIT?

Když se řekne etapová hra, každého nejspíš napadne přívlastek „celotáborová“. Ano, celotáborové hry jsou samozřejmě nejčastější příspěvky do soutěže, ale ne jediné. V průběhu let přibývaly další kategorie, a tak je možné soutěžit i s celoročními hrami a také krátkodobými – vytvořenými například pro víkendové výpravy.

**UZÁVĚRKA SOUTĚŽE JE
31. 12. 2017.**

PŘÍLEŽITOST NAVÍC

Pokud používáte ve svých etapových hrách výchovné programy Výpravy za poznáním, tak máte ještě jednu šanci navíc. Všechny hry, ve kterých bude použití námětů z programů viditelně vyznačeno, budou přihlášeny i do jarní soutěže o míč na Kin-ball.

Tato soutěž proběhla už letos a zvítězila v ní hra Človíček a človíčka aneb doba ledová, jejímiž autory jsou členové oddílu Poletušky, PS Plejády Šternberk. Najdete ji všíto v této Mozaice.

NEBOJME SE

Ano. Nebojme se – dát si předsevzetí! Neobávejme se vytrvat i v roce 2018 v odhodlání nevodit děti za ručičku, ale klást na ně nároky. Má to jen „malý háček“ – budme současně v kontaktu s rodiči, protože mnozí chtějí pro své ratolesti „jen to nejlepší“. (A co je „to nejlepší“, na to už se mohou pohledy různit. Proto pozor na konflikt.)

Ještě před pár lety rodiče připustili, ba i vítali, že se jejich dítě nedostane přílišného komfortu a nikdo je v každém okamžiku nepovede za ručičku. Naopak oceňovali, že jejich ratolesti při pionýrské činnosti ochutnají jiný způsob života. V poslední době jsem ale viděl nejednu (táborovou) přihlášku, na níž byl sepsán přehled požadavků: počínajíc žádostí o nestresování robátka a přáním ho příliš nezatěžovat až po výčet toho, co má rádo a co jistě nejlépe.

Dítě chodí do školy a má spoustu jiné záležitosti – tak hlavně: nepřetěžovat, hlavně aby si odpočinulo.

Důraz na rekreační smysl pionýrské činnosti (jakkoli i ten je v ní obsažen) začíná být mezi rodiči, zavalenými mediálními smršťmi zpráv o nepřípustnosti přetěžování dětí, oním pověstným čertovým kopytem. A příležitost zkusit zvládnout situace, se kterými se dítě běžně nedostalo do styku, otestovat jeho hranice možného i nemožného, mu má ustoupit.

Tam, kde vedoucí byl průvodcem, který měl pomoci děcku se směřováním, povzbudit ho, bude-li umdlévat – zkrátka ukázat, že se dá zdolat i výzva, která se může zdát zpočátku nezdolná – což se (mimochodem) týká třeba i škrabání brambor... a dírám v teplácích, boulím a odřeninám se přikládala právě taková pozornost, jakou si zasloužily. Dnes by bylo nejlépe,

kdyby byl pečovatelem, tak trochu odháněčem much, ne-li přímo otrokem.

Možná vykresluji příliš černou perspektivu, ale vážně jste se s tímto pohledem nesetkali? Proto mám za to, že mezi našimi předsevzetími by i do dalšího období mělo být zocelení: Máš problém? Vyřeš ho. Neběduj! Máš strach? Překonej ho. Nekňourej! Snaž se.

Martin

CENA PŘÍSTAV OPĚT PUTOVALA DO PIONÝRA

AKTUALITA

Ve čtvrtek 30. listopadu, v odsvěceném kostele sv. Anny (dnes Pražská křižovatka) proběhlo v příjemné atmosféře již 16. předávání cen ČRDM Přístav, které jsou oceněním pro zástupce veřejné správy a samosprávy a podnikatele působící na místní a krajské úrovni za podporu mimoškolní práce s dětmi a mládeží.

V úvodu shlédlo na 150 hostů video o tom, jak se Cena Přístav ve sklárnách v Novém Boru vyrábí, a potom si převzal slovo Ondřej Cihlář, který celým večerem provázel. V úvodním slově zmínil i to, že se nacházíme v kostele, který byl inspirací pro Jaroslava Foglara ke kostelu sv. Jakuba, kde probíhala volba Velkého Vonta. Následovalo video o cestě Václava Zimmermanna z ČRDM s cenami Přístav z Nového Boru až do Prahy, ve kterém byly postupně představeny jednotlivé osobnosti, které oceněným skleněnou cenu předávaly. A pak už začalo předávání. První na řadě byla pionýrka Vlasta Vasková z Hrádku, která svoji cenu přebírala z rukou pana Vlastislava Tomana (českého novináře, spisovatele dobrodružných knih a spolupracovníka Mozaiky Pionýra). Oba prozradili, že se znají, a Vlasta byla

ráda, že cenu přebírala právě z rukou pana Tomana. Všem na místě slíbila, že bude dál pokračovat ve své práci a nezapomněla poděkovat všem, kteří jí pomáhají.

Dále přebrali cenu Josef Šusta (radní ve Varnsdorfu), Tiskárna Printo, Dana Prudíková (náměstkyně MŠMT pro oblast legislativy). Posledním, kdo cenu obdržel, byl Miroslav Hrdina, který je vedoucím Oddělení mládeže, tělovýchovy a sportu na krajském úřadě

Jihočeského kraje. I jeho spolunominovali pionýři (Jihočeská KOP).

Všem oceněným blahopřejeme!

Anička

UŽIJTE SI SVÁTKY!

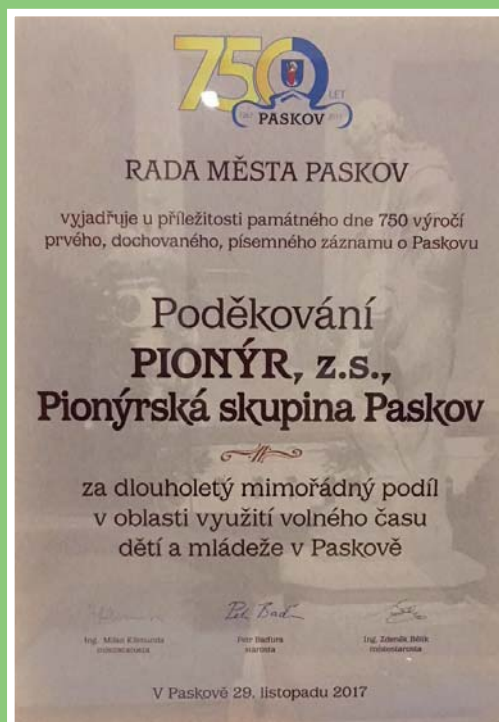

Ať už slavíte nadcházející svátky jakkoli, ať už si na nový rok dáváte těžká, snadná, nebo raději žádná předsevzetí, zkrátka ať už jsou vaše plány na závěr tohoto roku i začátky toho dalšího jakékoli, přejeme vám jménem všech pracovníků ústředí, ať se vám co nejlépe vydaří. Ať je pohody mnohem víc než shonu a radosti mnohem víc než starostí. Ať jsou vaše svátky opravdu šťastné a veselé!

A protože pro pionýry je jeden z nejhezčích (nejen vánočních) dárků vědomí, že si naši práce někdo váží, podělíme se s vámi o radost, o kterou se s námi podělili pionýři z Paskova...

U příležitosti oslav 750 let města vyslovila Rada města Paskov tamní pionýrské skupině poděkování „za dlouholetý mimořádný podíl v oblasti využití volného času dětí a mládeže“.

Co dodat? Dobrá práce, blahopřejeme!

UPOZORNĚNÍ

S ohledem na úpravu v RISPu, která se týká zaměření oddílů, je možné evidence pro rok 2018 provádět až od 1. 1. 2018.

Nejedná se o chybu systému, ale o aktualizaci, ovlivňující registrační list. Týká se typů zaměření, kde přibyla položka branné aktivity a nápovědy k dílčím

zaměření s příklady činností, které do zaměření patří.

Poznámka: Důvod, proč je aktualizace spuštěna až k 1. 1., je ten, že pokud by

byla úprava nasazena již letos, nebylo by možné generovat hlášení o evidenci nových členů pro letošní rok ani změnový list (kde je termín generování dán).

ČISTÉ SVĚDOMÍ

V listopadu jsme naplnili úkol z Konference o činnosti Pionýra: vytvořit „směrnici“ o hlavní činnosti. Proč pojem směrnice píší najednou do uvozovek? Copak ona to není

tak úplně směrnice, tj. pokyn, pravidla? Ona není myšlena tak úplně vážně? Dokumentu – jako takového – se věnujeme na jiném místě, zde si však (s koncem roku, během něhož jsme na jeho znění

opravdu intenzivně pracovali) nemohu odpustit krátký osobní komentář.

Ačkoli je (mi) zřejmé, že tuhle myšlenku budu muset vyslovit ještě tisíckrát, a přesto u mnohých nedorazí sluchu, chci upozornit, že „Směrnice o hlavní činnosti“ nám nemá činnost učinit složitější, ale naopak usnadnit. A že mohu za všechny její tvůrce vyslovit přesvědčení, že nám šlo právě o tohle a máme v tom směru čisté svědomí. V rámci možného jsme se snažili připravit předpis, který je rozumnou dohodou – mezi š, nařízeními a neustále se přetvřujícími obecnými pravidly, proměňující se společenskou situací a měnícími se požadavky rodičů a našimi, tj. pionýrskými,

tradicemi a zásadami. Netvrdím, že tuhle naši snahu všichni ocení a přijmou požadavky i jisté ústupky, ale vím, že máme k dispozici nikoli kontroverzní blábol, ale konstruktivní materiál.

Očekával jsem, že přijde požadavek, aby Česká rada Pionýra návrh nepřijala a schválení bylo oddáleno. Mám proto skutečnou radost, že ČRP směrnici přijala a neodložila. A není to jen proto, abychom si mohli odškrtnout splnění úkolu. Vnímám totiž SHČ jako důležitý dokument Pionýra, který nám nabízí významnou sebereflexi a může přispět k našemu sebeuvědomování.

Martin

PŘEDSEDŮV GLOSÁŘ

ADVENTNÍ DOBRODRUŽSTVÍ

Vedoucí oddílu Dominik byl se třemi instruktory na „vánočním“ nákupu. PS dokončovala přípravy na zimní tábor, který navazoval na vánoční svátky. V „obřím“ obchodě pro řemeslníky zaplnili objemný nákupní vozík prkny, hranoly, deskami překližky, spojovacím materiálem a všemožným „železářstvím“, podle dlouhého a dlouho diskutovaného seznamu. Nejblíží víkend totiž plánovali na táborové základně pár oprav.

To první, co v areálu obchodu upoutalo každého příchozího, byl ale malý domeček s vystavenými vánočními stromky, na jehož střeše blikala snad až přezdobená jedle. Prodači postávali kolem elektrického ohřívače, aby alespoň takto unikli z mrazivého chladu. Náhle se objevil pán v montérkách, který potřeboval dvanáct stromků na jakýsi úřad. Prodači ožili, stromky připravili a pán zacouval s dodávkou ke stánku. V cestě mu stál ohřívač, a tak ho odsunul na stranu, naneštěstí k prodejnímu stánku, jehož střecha začala za chvíli doutnat. Zanedlouho se objevil první nesešlý plamínek a při nakládání posledního stromku přezdobená jedle na střeše vzplála jako pochodň. Vypukl zmatek, pán s dodávkou bleskurychle ještě s otevřenými dveřmi zmizel. Prodači bezmocně zírali na hořící jedli, dopadající na jejich zboží. Požár se začal šířit.

Dominik, který ve školním věku byl „dětským hasičem“, bleskově vyhodnotil situaci a zavelel: „Kluci, u té ohrady jsou vozíky s palivovým dřívím, musíme je dostat pryč“. Nikdo nezaváhal a ani ne za pět minut byly všechny vozíky ve volném koutě parkoviště,

dostatečně daleko od požáru, se kterým již zápasila skupinka podnikových hasičů. Asi po čtvrt hodině to oheň vzdal a po spálení se již procházel profesionální hasičský vyšetřovatel s policistou. Když se vyšetřovatel dozvěděl o zásahu Dominika a jeho instruktorů, nešetřil chválou a vedoucímu prodejny vysvětlil, že zásah zabránil rozšíření požáru na prodejní halu – vozíky byly totiž vyrovnány u jeho stěny. Následovalo poděkování, potřásání rukama, výměna adres a telefonů.

Událost však měla jeden velmi prozaický důsledek – při manipulaci s vozíky si jak Dominik, tak jeho instruktoři, nejen neuvěřitelně ušpinili bundy, ale v podstatě každá byla alespoň na jednom místě natřena – prohrála v boji s ostrými hranami vozíků. Rekord měl instruktor Roman – jeho bunda přišla o levý rukáv a pravý měl trhlínu přes 25 cm. Rodiče instruktorů byli na výkon potomků patřičně hrdí, ale byli postaveni, v předvánočním čase, před neplánovaným a nemalým výdajem – bylo třeba koupit nové bundy, ty „hasičské“ byly fakticky neopravitelné.

Dominik se obrátil na spolkovou pojišťovnu – druhý den se ozval likvidátor pan Ostrý, nechal si všechno vysvětlit, a když se dozvěděl, že stánek patřil řemeslnickému obchodnímu centru, tak Dominikovi poradil, aby se obrátil na ně. Dominikovi nebylo příliš jasné, proč – přece se k pomoci rozhodli dobrovolně, nikdo je nepřizval. Pan Ostrý mu vysvětlil a pak ještě napsal do e-mailu příslušné ustanovení občanského zákoníku § 2908 „Kdo odvrátil hrozící újmu, má právo na náhradu účelně vynaložených

ilustrace J. Dostál

nákladů a na náhradu újmy (poznámka autora: zde rozuměj škody na ošacení), kterou přitom utrpěl, i proti tomu, v jehož zájmu jednal, nanejvýš však v rozsahu přiměřeném tomu, co odvrátil.“ Dominik se opět vydal do obchodního centra. Dostalo se mu srdečného přijetí a poté, co si pan ředitel přečetl e-mail pana Ostrého a zavolal pojišťovně, byla věc vyřešena – Dominik odcházel s písemným příslibem proplacení nových bund a instrukcemi, které bleskově zaslala pojišťovna obchodního centra. Tím ale věc neskončila: za týden skupina obdržela „dárkový poukaz“ v hodnotě 50 000 Kč a tříletou slevu 20% na veškeré nakoupené zboží. Byly to prvé Vánoce, kde obdarováním byla i PS.

Michal Pokorný

advokát, první zástupce Pionýra

MOŽNÁ NEDĚLÁME VŠECHNO ŠPATNĚ!

Znáte sdružení Czech Top 100? Každý rok vyhlašuje žebříčky, ve kterých jsou řazeny hlavně firmy – podle významu na trhu, podle tržeb, počtu zaměstnanců a podobně. Pořádá také soutěže výročních zpráv a „firemních“ časopisů, kterých se v posledních letech účastní i Pionýr.

A jak se nám daří? Na prvních příčkách zatím nezáříme, ale rozhodně se nekrčíme v koutě. Pravidelně se objevujeme v obou vyhlášených žebříčcích ve společnosti

gigantů, jako jsou ČEZ, České dráhy, banky, významné nadace a další.

Mozaika, která byla v posledních čtyřech letech třikrát v první desítce, letos zaznamenala zatím nejlepší umístění. Jako lepší posoudila porota jen sedm zpravodajů... Tak to vypadá, že asi děláme něco správně. ☺

Díky za to patří i vám všem, kdo do Mozaiky přispíváte!

redakce

1. 1. 153 př. n. l. v římském konzulátním kalendáři se 1. leden stal začátkem roku. Do té doby rok začínal 1. březnem.

1. 1. 1718 byla zřízena Stavovská inženýrská škola a vznikl základ specializované technické knihovny – později Státní technické knihovny a nyní Národní technické knihovny.

1. 1. 1778 bylo vydáno první číslo britských novin The Times.

1. 1. 1863 se narodil Pierre de Coubertin, francouzský pedagog a historik, zakladatel moderních olympijských her. (obr. 1)

1. 1. 1888 se narodil spisovatel a novinář Eduard Bass, který proslul zejména knihami Klapzubova jedenáctka a Cirkus Humberto.

1. 1. 1933 se v novoročním čísle Lidových novin na spodním okraji jedné zapadlé strany poprvé objevil mravenec s červeným šátkem – Ferda. (obr. 2)

1. 1. 1958 spolu se vstupem Římských smluv v platnost oficiálně vzniklo Evropské společenství pro atomovou energii – Euroatom.

1. 1. 1973 se k Evropskému hospodářskému společenství připojilo Spojené království, Irsko a Dánsko.

1. 1. 1993 vznikla Česká republika.

1. 1. 1993 byla Česká republika přijata za člena Mezinárodního měnového fondu a Světové banky a za člena Severoatlantické rady pro spolupráci.

1. 1. 2013 prezident republiky Václav Klaus vyhlásil čestnou amnestii.

2. 1. 1938 se narodil Bohumil Němeček, český boxer a olympijský vítěz z roku 1960. (obr. 3)

3. 1. 1953 se narodil Jiří Šedivý, bývalý náčelník Generálního štábu Armády ČR. (obr. 4)

4. 1. 1933 byla v San Franciscu zahájena stavba mostu Golden Gate Bridge. (obr. 5)

5. 1. 1838 se narodil Marie Ennemond Camille Jordan, francouzský matematik, který významně zasáhl do vývoje lineární algebry, teorie míry a teorie grup.

6. 1. 1918 byla na shromáždění říšských a zemských poslanců v Praze přijata Tříkrálová deklarace s požadavkem sebeurčení národů.

6. 1. 1943 vydal Heinrich Himmler směrnici o provádění poprav v koncentračních táborech.

7. 1. 1858 se narodil Eliezer Ben Jehuda, židovský redaktor, obroditel hebrejštiny.

7. 1. 1873 se narodil Adolph Zukor, filmový podnikatel, zakladatel Paramount Pictures.

8. 1. 1893 se narodil Ladislav Hudec, slovensko-maďarský architekt, který se proslavil zejména svými stavbami v Šanghaji.

9. 1. 1913 se narodil 37. prezident USA, Richard Nixon. (obr. 6)

9. 1. 1983 vytvořil Pavel Ploc v Harrachově nový světový rekord v letech na lyžích, když skočil 181 metrů, v závodech však nevyhrál.

10. 1. 1863 byl v Londýně zprovozněn první úsek metra.

10. 1. 1913 se narodil Gustáv Husák, čelný představitel Komunistické strany Československa a v letech 1975–1989 osmý prezident Československa. (obr. 7)

11. 1. 1158 se kníže Vladislav II. stal českým králem.

14. 1. 993 byl vysvěcen Břevnovský klášter, založený svatým Vojtěchem.

14. 1. 1943 byla dokončena stavba největší úřední budovy na světě – Pentagon ve Washingtonu. (obr. 8)

17. 1. 1773 výprava Jamese Cooka překročila jako první jižní polární kruh.

19. 1. 1993 Valné shromáždění přijalo Českou republiku za člena OSN.

20. 1. 1848 král Frederick VII. oznámil zavedení konstituční monarchie v Dánsku.

22. 1. 1888 vyšel první sešit Ottova slovníku naučného. (obr. 9)

23. 1. 1843 získal Jakub Kryštof Rad patent na kostkový cukr.

23. 1. 1878 se narodil František Janeček, český konstruktér a zakladatel firmy Jawa. (obr. 10)

27. 1. 1888 byla v USA založena National Geographic Society.

30. 1. 1933 byl Adolf Hitler jmenován říšským kancléřem.

Skončila tak tzv. Výmarská republika.

NEJVĚTŠÍ VYNÁLEZY

aneb samozřejmosti, které hýbou světem

Jestliže vynález, o kterém jsme si povídali minule – auto – zrychlil pohyb lidí po světě, ten, který je na řadě dnes, svět do té doby nepředstavitelně zmenšil. Umožnil cestovat mezi kontinenty v řádu hodin...

LETADLO

V roce 1927 uskutečnil Charles Lindbergh jako první člověk přelet přes Atlantský oceán a stal se národním hrdinou. Symbolicky tak završil odvěký lidský sen o létání.

Uskutečnit tento sen se pokoušeli v Číně už v raném středověku, ale nebyli úspěšní, stejně jako o několik století později Leonardo da Vinci. První vážnější pokusy o létání se objevují až v 18. století, kdy bratři Montgolfiérové uskutečnili první let horkovzdušného balónu se zvířecí posádkou, aby se tak přesvědčili, že se ve vyšších vrstvách atmosféry nenachází jedovaté plyny. První let s lidskou posádkou se pak uskutečnil v listopadu 1783. S vynálezem letadla, které bylo těžší než vzduch, jsou ale spojena jména jiné bratrské dvojice – Orvilla a Wilbura Wrightů. Ti se ve svém prototypu, letadle nazvaném Flyer, odlepili od země v roce 1903, a ačkoliv jejich první let trval pouhých 39 vteřin, znamenal začátek úplně nové epochy v dopravě.

Po nedlouhé době už bylo možné s letadly cestovat na několika-setkilometrové vzdálenosti a v omezené míře se – po zhruba deseti letech – letadla účastnila i bojů v 1. světové válce.

SEDMIKVÍTKOVÝ PODZIM

Jako každý rok patří podzim otevřené kulturní soutěži Pionýrský Sedmikvítek. Během listopadu proběhla čtyři oblastní kola (V Holešově, Plzni, Okříškách a Kopřivnici), ve kterých se propojuje více soutěžních oblastí, a také dvě republiková finále – Folklórní tance v Příbyslavi a Tance v Holešově. Že šlo opět o povedené akce, je vidět i z fotek na této stránce.

PIONÝRSKÝ SEMIKVÍTEK

je otevřená kulturně-umělecká soutěž pro kolektivy a jednotlivce. Skládá se z oblastních kol a republikových finále. Soutěžní oblasti jsou: Dětská Porta, Divadlo, Clona (Film, foto, video), Folklórní tanec, Hudba, Literatura, ProRock, Výtvarná a rukodělná činnost, Tanec.

Z HISTORIE SEMIKVÍTKU

Počátkem Pionýrského Sedmikvítku bylo roku 1992 zahájení Dětské Porty. Záhy se přidaly další aktivity uměleckého charakteru a v lednu 1995 se uskutečnil první ročník Pionýrského Sedmikvítku coby souboru samostatných soutěží. Od té doby soutěže probíhají každý rok a od konce 90. let také vybraní účastníci vystupují na koncertu Děti dětem.